

வளர்க்கு தமிழ்

ஞானசாத்துங்கன்

வளர்க தமிழ்

குலோத்துங்கன்

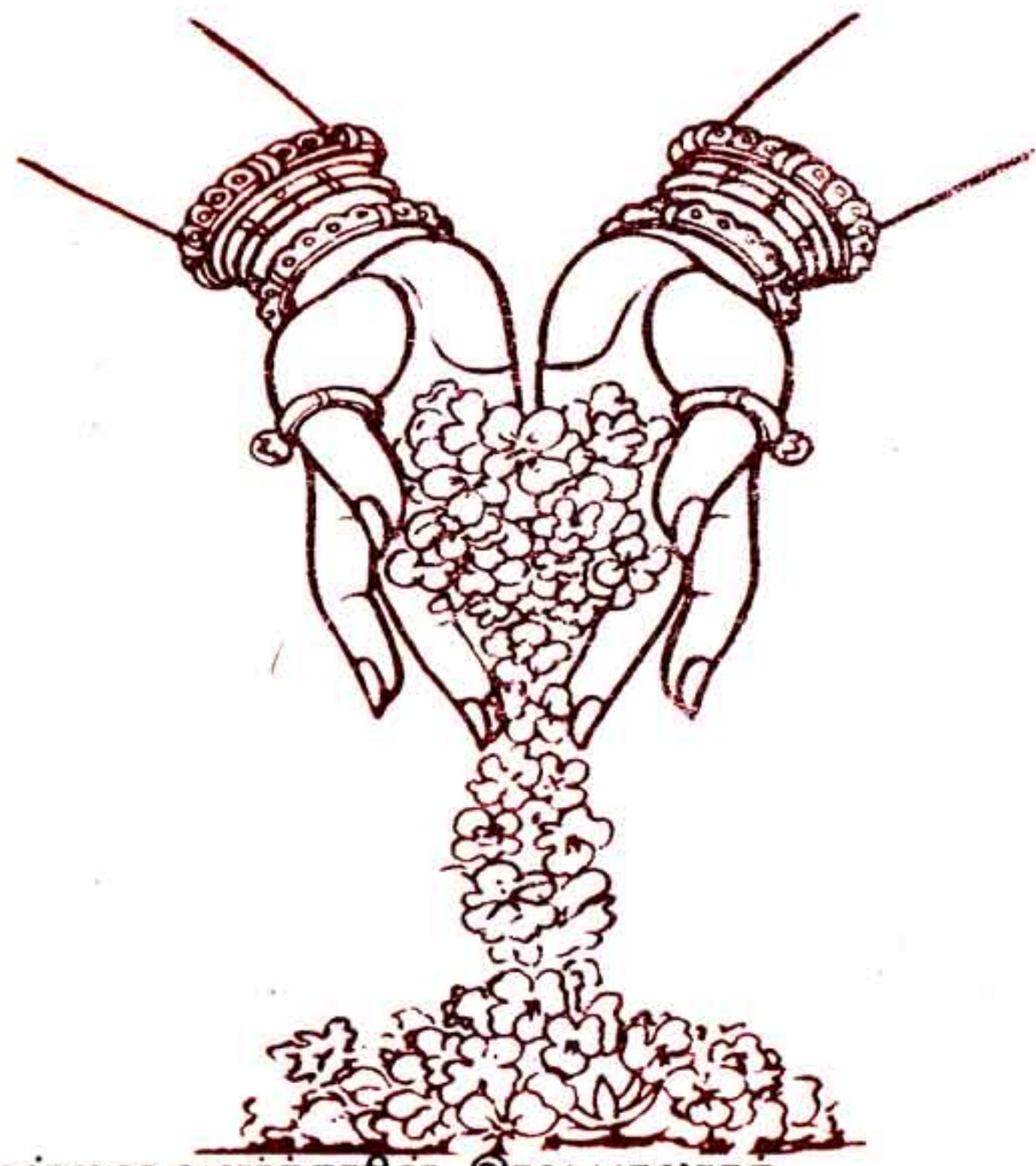
பாரதி பதிப்பகம்

108, உஸ்மாண் சாலை,
தி. நகர், சென்னை-600 017.
த.பெ. எண் : 4984
போன் : 434 02 05

மூன்றாம் பதிப்பு : மார்ச் - 1999

விலை ரூ. 22.00

- VALARGA TAMIZH □ Poem By : Kulothungan
(Dr. V. C. Kulandaiswamy) □ © Dr. K. Soundaravalli □ First
Edition : December 1982 □ Second Edition : December 1985
- Third Edition : March 1999 □ Price : Rs. 22.00
- Published by : BHARATHI PATHIPPAGAM, 108, Usman
Road, T. Nagar, Chennai-17. Ph : 434 02 05. □ Printed at :
Micro Print, Chennai-106. □

என்னே வளர்த்தாரின், இரவு பகலாகத்
தன்னே அழித்தெனக்குத் தடம் சமைத்த தந்தையரின்,
அன்னே எனும் பெயரின் அழியாத காவியத்தின்
பொன்னே நிகர்த்த பதம் போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர்

அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் - என் அருமை நண்பர் - டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்கள் பொறியியல் வல்லுநர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததாகும். முன்னர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக இருந்து பணியாற்றினார். இன்று பொறியியல் கலைக்கென அரசு தனியாக அமைத்துள்ள அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் பொறுப்பிலிருந்து கொண்டு, அரும்பணியாற்றி வருகிறார்.

அன்பர் குழந்தைசாமி அவர்களை 35 ஆண்டுகளாக நான் அறிவேன். அவர் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதிய கவிதை ஒன்றை எனது “தமிழ் முரசு” (மாதமிருமுறை) இதழில் வெளியிட்டு மகிழ்ந்தேன். அப்பொழுதே, அவர் மிகச் சிறந்த கவிஞராக வருவார் என்ற எனது நம்பிக்கை பலித்து விட்டது என்பதை இந்தக் கவிதை நூல் காட்டுகின்றது.

‘குலோத்துங்கன்’ என்னும் புனைபெயராலேயே அவர் தம்முடைய கவிதைகளை வெளியிட்டு வந்தாராதலால், அக்கவிதைகளைக் கொண்ட இத்தொகுப்பு நூலும் குலோத்துங்கன் என்ற பெயரில், “வளர்க தமிழ்” என்னும் தலைப்பைத் தாங்கி வெளிவருகிறது.

விஞ்ஞான வழிப்பட்ட பொறியியல் கலை நிபுணர் ஒருவர், தமிழிலே தலைசிறந்த கவிஞராக அறிமுகமாவது அரிதினும் அரிதாகும். தமிழ் மொழி மெய்ஞ்ஞானத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆனால், விஞ்ஞானத்தையும் ஏவல் கொள்ளும் திறன் தமிழுக்கு இருக்கிறது என்பதை நம் குலோத்துங்கன் மூலந்தான் அறிகிறோம்.

இந்நாலில் ‘அறிமுகம்’ என்னும் தலைப்பிலுள்ள முதற் கவிதையிலே, ‘பாவலன் அல்லன் நான்; பாவலனாகிடும் ஆவலும் இல்லேன்’ - என்று தொடங்குகிறார். “காதலின் மொழிந்த கட்டுரை இவை’ - என்றும் சொல்லி, தம் கவிதைகளை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். ‘அறிமுக’க் கவிதையின் இறுதியிலும் ‘என் பாதையும் வேறு; பாவலன் அல்லன் நான்’ - என்று திரும்பவும் சொல்லி முடிக்கிறார். ஆனால், தாம் சிறந்த பாவலர் என்பதை, கவிதைக்குக் கவிதை புலப்படுத்திக் கொண்டு போகிறார். இந்நாலின் தொடக்கத்திலேயுள்ள சில கவிதைகளிலே ‘தமிழ் வாழ்க’ - என்று ஆரவாரமாக ஒலியெழுப்புவோர் பற்றித் தமக்குள்ள உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார். ‘குரல் எழுப்பினால் மட்டும் போதுமா? தமிழ் வாழ்ந்து விடுமா? வளர்ந்து விடுமா?’ என்றும் கேட்கிறார்.

“வளர்க்குமிழ் வாழ்க்குமிழ் என்பீர்; கூடி
வழுத்துவதால் தமிழ்வளர வசிட்ட ராந்திர்”

என்று கேட்கின்றார்.

“தாழ்ந்தலையினம் உயர்ந்தமொழி சமைத்த தில்லை,
தாணாக எம்மொழியும் வளர்ந்த தில்லை”

என்றும் கூறி, வெற்று ஆரவாரத்தில் தமக்குள்ள வெறுப்பை வெளிப்படுத்து கின்றார். இது உண்மைதானே!

“திருக்குறளும் சிலம்பொலியும் கம்பன் செய்த
சித்திரமும் தேவையெலாம் தீர்ப்ப துண்டோ;
கருத்துலகப் பூம்பொழிலின் விரிவில் கோடி
கலைமலர்தல் காண்றோ; அவைய ணைத்தும்
திருத்தமிழிற் கண்ணோ; அனுயு கத்தைச்
செந்தமிழிற் பார்த்தோ; மொழிவ ஸர்க்க
மருத்துவரின் பொறிவெலரின் அறிவி யல்நால்
வல்லுநரின் துணைதேட வழிசெய் தோ”

என்றும் குலோத்துங்கனார் கேட்கின்றார். வாசகர்கள் எனது கேள்வியாகவும் இதை ஏற்கலாம்.

இந்த வினாக்களுக்கெல்லாம் விடை காணுத்தான் தமிழக அரசு கவிஞர் குலோத்துங்கனாரைப் பொறியியற் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக்கியிருக்கிறது.

தமிழில் விஞ்ஞான, கலைப் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமானால், அதற்கான நூல்களும் தமிழில் எழுதப்பட்டாக வேண்டும் என்பதனை என் போன்றவர்கள் உணர்ந்தே இருக்கின்றோம். அதைச் செய்ய வேண்டியவர்கள், இந்நூலாசிரியரான கவிஞர் குலோத்துங்கனைப் போன்றவர்கள்தானே!

பெருமையுணர்வுடன் பட்டப் பெயர்களால் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் வெற்று ஆரவாரக்காரர்களைப் பார்த்து,

“பாவலர், இலக்கணப் பண்டிதர், அரசியல்
நாவலர், ஆனுவோர், யாவரும் யாம்தமிழ்க்
காவலர் என்பார்; காப்பது யாதோ”

என்றும் கவிஞர் குலோத்துங்கன் நகைச்சுவையோடு கேட்கின்றார்.

‘அண்ணயா ஓளி’- என்னும் தலப்பில் தமிழ் அன்னையைப் பற்றி இந்நாலில் தரப்பட்டுள்ள கவிதை மிகவும் சுவையாக அமைந்துள்ளது. இது, 1947ல் எனது ‘தமிழ் முரசு’ இதழுக்கெனக் கவிஞர் குலோத்துங்கணார் புனைந்தளித்ததாகும். ‘யாரை நோவாய்’ என்னும் தலைப்பிட்டு, அலையொலி எழுப்பும் கடலைப் பற்றியும் கவிஞர் குலோத்துங்கன் ஒரு கவிதை படைத்துள்ளார். அதிலே, முன்னோர் யுகத்தில் கடலானது தமிழகத்தின் பெரும் நிலப்பரப்பைக் கொள்ள கொண்டதை நெஞ்சுசம் குழுற எடுத்துரைக்கின்றார்.

“மண்ணுலகிற் பெரும்பகுதி கொண்டாய்; என்றும்
வற்றாத வளமுடையாய்; மணியின், முத்தின்
எண்ணரிய செல்வத்தின் இடமாய் நின்றாய்;
எழில்தவழும் வான்தழுவும் இன்பம் கண்டாய்;
பண்ணுலவு நாவினர்ஸம் கவிஞர், உன்னைப்
பாடாத காலமிலை; ஆனால் ஏனோ
கண்ணயரும் அமைதியிலா தலைந்து நிற்பாய்;
கடலேங் வாழ்வினிலும் கவலை உண்டோ?

செல்வமெலாம் தமதாக, அறிவின் எல்லை
தெளிந்திட்ட பழந்தமிழர் சங்கங் கூடிப்
பல்கலையும் பெருக்கிய நாள், புலவர் கூட்டம்
பாடியநாள் பொறுக்காமல், மணிநி கர்த்த
நெல்மலியும் பங்றுளியின் நிலமும், வானில்
நின்றநெடும் குமரியையும் கொண்டாய்; நாடும்,
தொல்கலையின் சுவடிகளும் இழந்தார் கண்ணீர்ச்
குட்டாலே கொதிக்கின்றாய், யாரை நோவாய்”

என்று கேட்கிறார்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த இளங்கோவடிகள், அதற்கும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு தமிழகத்தின் நிலப்பரப்பைக் கடல் கொண்டுவிட்ட செய்தியைக் கூறும்போது, ‘கொடுங்கடல் கொள்ளு’ - என்று நெஞ்சங் குழுறுகிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இன்று நம்மிடையே வாழும் குலோத்துங்கணாரும் அதே உணர்ச்சியை மேலே காட்டிய கவிதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழ் எழுத்தாளர்களிலே சிலர் வசை மொழியில் வல்லுநராக இருப்பது குறித்து, கவிஞர் குலோத்துங்கணார் தம் கவலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ‘தசை வணிகம் செய்பவர்கள்’- என்னும் தலைப்பில் படைத்துள்ள கவிதையிலே அவர் கூறுவதைப் பார்ப்போம் :

“இசைமொழியின் மாதர்தம் எழிலைத் துகில்லரிந்து
 தசைவணிகம் செய்பவர்கள், தரம்னதுவும் காணாத
 வசைமொழியில் வல்லுநர்கள், மலர்கின்ற பாலுணர்வின்
 பசைமொழியைக் காமுகர்தம் பசிமொழியிற் சித்தரித்துக்
 கற்பனையின் போர்வையினில் களங்கத்தை நாள்தோறும்
 விற்பனைசெய் கின்றவர்கள்; வீதிச்சுவை நினைந்து
 அற்பமெலாம் காவியமாய் அரங்கேற்றம் செய்பவர்கள்;
 தற்பொழுது பத்திரிகைச் சந்தைநடத்துகிறார்”

இந்தக் கவிதையிலே இன்னும் சூடுள்ள சொற்களால் மஞ்சள் பத்திரிகை எழுத்தாளர்களைச் சாடுகின்றார். இதனை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

“கதிர்காமம் கண்டேன்...!” என்னும் கவிதையிலே இலங்கைத் தீவிலுள்ள தமிழர் தெய்வமாம் கந்தபெருமான் கோயிலைத் தாம் கண்டபோது தம் உள்ளத்தில் எழுந்த வேதனையை வெளிப்படுத்துகின்றார். :

“கதிர்காமம் கண்டேன்; வள்ளி
 கணவனின் கோவில் கண்டேன்;
 அதிகாலை மணியின் நாதம்
 ஆலயம் வழியக் கண்டேன்;
 துதிபாடும் பக்தர் கண்டேன்;
 தொழுகையின் சூழல் கண்டேன்;
 கதிர்வேலும் மயிலும் கொண்ட
 கந்தனைக் கண்டே னில்லை!

இப்படிச் சொல்லும் கவிஞர், கந்தர் கோயிலிலே புறச் சமயத்தவரான புத்த மதத்தவரொருவர் பூசாரியாக இருப்பதை வியப்புடன் சுட்டிக்காட்டு விட்டு,

“...நாடெலாம் கோவில் கொண்டு
 செம்பிலும் பொன்னி லும்செய்
 சிலையென நிற்பான்; இங்கோ
 சும்பிய திரையாய்த் தொங்கும்

தோற்றத்தைக் கண்டே னம்மா!”

என்றும் கூறுகிறார். ஆம்; கதிர்காமத்திலே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் அழுக்கு நிறைந்த திரையிலுள்ள உருவத்தைத் தவிர பக்தர்கள் வழிபடும் அழகிய கந்தனைக் காண முடிவதில்லை. இதனை மிகச் சுவையாக வருணிக்கிறார் கவிஞர்.

பெரியார் ஈ.வே.ரா., அறிஞர் அண்ணா ஆகியோர் மறைந்தபோது குலோத்துங்கனார் புனைந்த இரங்கற் கவிதைகளும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தத் தலைவர்கள்பால் கவிஞருக்குள்ள ஆழ்ந்த பற்றுதலை இந்தக் கவிதைகளிலே வரிக்குவரி காண முடிகிறது.

பாரதியார், பாரதிதாசனார் ஆகியோரைப் பற்றிய கவிதைகளும் சொல்லுக்குச் சொல் சுவை தருகின்றன.

இந்நாலாசிரியர், தமது 'அறிமுக'க் கவிதையிலே, 'பாவலன் அல்லன் நான்' - என்று தொடங்குவது போல, அவரது விருப்பத்தின்படி இந்நாலுக்கு அணிந்துரையளித்துள்ள யானும் பாவலன் அல்லன்; எனினும், ஆசிரியர் குலோத்துங்கனார்பால் எனக்குள்ள பேரன்பு காரணமாக அவரது விருப்பத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறேன்.

குலோத்துங்கனாரின் கவிதைகளை இரு தொகுப்புகளாகக் கொண்டு வர என்னுடைய நண்பர் பாரதி பதிப்பகுடிமையாளர் திரு. சிதம்பரம் முடிவு செய்து, முதல் தொகுப்பாக இந்நாலைத் தந்துள்ளார்.

கவிஞர் குலோத்துங்கனார் இன்னும், இன்னும் கவிதைகளை எழுதிக் குவிக்க வேண்டும். பொறியியல் இயந்திரங்களின் சாதனைகளைச் சுவைபடச் சொல்லும் கவிதைகளையும் புனைந்தளிக்கலாம். இராட்சத் இயந்திரங்கள் எழுப்பும் சப்தங்களைச் சந்தங்களாக்கியும் கவிதைகள் படைக்கலாம். பொறியியல் அறிஞரிடமிருந்து இதனை நாம் எதிர்பார்க்கலாந்தானே!

கவிஞர் குலோத்துங்கனாருக்கு என் உளங்களிந்த வாழ்த்துக்கள்.

கவிஞர் நடுத்தர வயதினராதலால் அவருக்கு நீண்ட எதிர்காலம் இருக்கிறது. இன்னும் சிறந்த கருத்துக்களைப் படைத்தளிக்க, இறைவன் திருவருளை வேண்டி, அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

கோட்டை

சென்னை-600 009.

1.11.1982.

ம.பொ. சிவஞானம்

தலைவர்
தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

எனினுடைய

மாணவப் பருவம் முதல், நான் அவ்வப்பொழுது எழுதிய கவிதைகளை ‘வளர்க்கமிழ்’, ‘வாயில் திறக்கட்டும்’ என்ற தலைப்புகளில் இரு தொகுதி களாக, பாரதி பதிப்பகத்தார் வெளியிடுகின்றனர். குலோத்துங்கன் கவிதைகள் என்ற தலைப்பில் முன்பு வந்த வெளியீடில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகளும், இத்தொகுப்புகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

‘வளர்க்கமிழ்’ என்ற தலைப்பில் மலரும் இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் பலதரப்பட்ட பொருள்கள் பற்றியன; எனினும் இனம், மொழி, சமுதாயம் பற்றிய எண்ணங்களே பரவலானவை. பண்டைப் பெருமைகள், பாரம்பரிய உயர்வுகள், மூவேந்தர் ஆண்ட நாள், முத்தமிழ் வளர்த்த நாள் இடம் பெறுகின்றன என்றாலும், கவிதைகளின் கருவாய் அமைந்திருப்பவை இன்றைய நிலை பற்றிய எண்ணங்களும், எதிர்காலத் தேவை பற்றிய கணவுகளும் ஆகும். அறிவியல் வளர்ச்சியின் ஆட்சியும், அதைத் தொடர்ந்து கல்வியுகம் மலரும் காட்சியும் கவிதைகளாகின்றன.

தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம் என்று எண்ணும்பொழுது, நமது ஈடுபாடுகள், நேற்றைய நிலை பற்றிப் பெருமை பேசுவதும், இன்றைய நிலையில் பாதுகாப்புத் தேடுவதுமாக அமைந்துள்ளன. பண்டைப் பெருமை, இன்றைய சூழ்நிலையில் பாதுகாப்பு முயற்சி, இரண்டும் போற்றத்தக்கன என்றாலும், அவை நேரடியாக வளர்ச்சிக்கு வழிவகுப்பன அல்ல. மொழி பற்றிய நமது கவலைகளிலும், கவனங்களிலும், வளர்ச்சிப் பணி அதற்குரிய இடத்தைப் பெறவில்லை. வேளாண்மைக்கு வேலியும் தேவை. ஆனால் வேலியே வேளாண்மையாகி விடுவதில்லை. மேலும், ஒரு இனத்துக்கும், மொழிக்கும், வளர்ச்சியே முதற் பாதுகாப்பு. வளர்ச்சி சூன்றிய எதுவும் மங்கும். எனவே வளர்ச்சிப் பணி முன்னேற்ற முயற்சிக்கு அடித்தளம். இனம், மொழி பற்றி இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள சிந்தனைகள், இந்த அணுகுமுறையைக் கொண்டன ஆகும்.

சமுதாய நீதி, பரவலான வாய்ப்பு ஆகியன, வளர்ச்சிக்கு முதற்படியாக அமைபவை. ஏற்றத் தாழ்வுகளை இயல்பென்று ஏற்றுக் கொண்ட சமுதாயத்திற்கு எதிர்காலம் இல்லை. மனிதர்களை மதிக்கும் தகுதியும், தரமும் கொண்ட பண்பாட்டுச் சூழ்நிலையில்தான் வளங்கள் பெருகுவதும், வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதும் சாத்தியமாகும். பண்டைப் பாரம்பரியங்கள், பல

நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டத்துவங்கள் ஆகியனவற்றை, பாசுணர்வுகளின் அடிப்படையில் கண்மூடி நின்று காப்பாற்றும் மக்கள், இன்றைய முன்னேற்றத்தில் முழுமையாகப் பங்கு கொள்ள இயலாது. நாம் புதிய உலகோடு பொருந்தி வாழ வேண்டும். முன்னேற்றப் பாதையில் மானிடம் மேற்கொண்டுள்ள புனிதப் பயணத்தில் நாமும் தோனோடு தோன் நின்று பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசைகளும் கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இத்தொகுப்பிற்கு அன்புடன் அணிந்துரை எழுதி உதவிய மாண்புமிகு சட்ட மேலவைத் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் அவர்க்கட்குநான் பெருநன்றியடையேன். இத்தொகுப்பினை நல்ல முறையில் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை ஏற்று, உவப்புடன் உருவாக்கிய பாரதி பதிப்பகத்தாருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சிரேன்.

சென்னை
நவம்பர், 1982.

வா. செ. குழந்தைசாமி

இதனுளி

---

1. அறிமுகம்	15
2. வேண்டல்	16
3. எழுச்சியாற் பாடுகின்றேன்	18
4. வளர்க தமிழ்	20
5. முடியணிவாயோ	22
6. தமிழ்மறை கூறடா	26
7. சிதைவதுண்டோ	28
8. அணையா ஒளி	30
9. கேள்விகள் புதியன : கேட்பவர் புதியவர்	32
10. இன்ப ஊற்று	34
11. யாரை நோவாய்	36
12. நாளும் வருமோ	38
13. இதயமே நீஇதை ஏன் நினைந் தமுகிறாய்	39
14. கல்வித் துறையினர்க்கு	41
15. எதிர்காலம் இலை	44
16. என்ன வாழ்வு	46
17. நன்றி ஏன் வேண்டுகின்றீர்	48
18. தலைவர்கட்கு	49
19. பெரியார் ஏன் சிலையாய் நின்றார்	51
20. தசை வணிகம் செய்பவர்	53
21. பந்தமொன்றறிந்திடாத பண்பிலை : கலையுமில்லை	54

22. கதிர்காமம் கண்டேன்	56
23. சேயினுக்கென் சொல்வன்	58
24. வாழ்ந்தறியோம்	59
25. புரட்சி	61
26. நடைமுறை ஞாயமன்று	62
27. குடிசைக் குவியல்	64
28. ஊனர் ஆண்டு	66
29. வாழ்க மேதை	72
30. இஃபென் தொழில்	74
31. யாருளர்	76
32. செல்லுவ தெங்கோ : சென்று சேருவ தெங்கோ	78
33. எங்கள் வாழ்வு	80
34. வீடு கண்டோம்	82
35. கவர்ந்திட்ட பொருளெதுவோ காணேன்	84
36. இறைவனும் எளியனம்மா	85
37. புதுவை தந்த தமிழ்க் குயில்	86
38. பாரதி நின் அறங்கள் வெல்க	88
39. காவியங்கள் கலைகள் அவன் பெருமை பேசும்	90
40. மண்ணோடும், வளியோடும், வாணோடும் வாழ்வாய்	92
41. வளர்கின்ற நினது புகழ் வையம் பேசும்	94
42. செந்தமிழங் கில்லையெனில் திரும்புவாயோ	96
43. இயற்கை நீ கொடியள்	98
44. புகழனைத்தும் பூணுதற் கொருவனம்மா	100
45. வெறுமை விரிவு	102
46. பாலை வாழ்வு	104
47. பாரதி கண்ட பாரதம்	106

அறிமுகம்

பாவல னல்லன் நான் : பாவல னாகிடும்
ஆவலும் இல்லேன் : அறிவியற் கலைகளில்
வல்லமை யெய்தவும், வளர்தமிழ் வழியதைச்
சொல்லவும் விழைந்த தூண்டன் : யான்னன்
கருத்தின் முழுமையும் கருதிய கோள்வழி
இருத்திட விடாது எழில்தமிழ்க் கவிமகள்
தன்வழி ஈர்த்தனள் : தயங்கின னாயினும்
என்வழி தவிர்ந்து இடறினன் : இடறியேன்
காதலின் மொழிந்த கட்டுரை இவை : என்
பாதையும் வேறு : பாவல னல்லன்நான்.

வேண்டல்

பல்வளத்தின் நிறைவிடம், என் றன்னை நின்னைப்
பார்புகழும் நாள்புலரப் பாதை காணும்,
கல்விவளம் கண்டிலன்யான் : கற்றுத் தேர்ந்த
கலைத்திறனும் பெரியதிலை : பிறப்பி னாலும்,
செல்வமெதும் பெற்றனிலை : முயன்று கண்ட
திருவெதிலும் பெரியனிலை : எனினும் நெஞ்சில்,
சொல்வதற்கும் மொழிகடந்த ஆசைத் தீயின்
சுடருடையேன் : ஏற்றிநினைத் தொழுத னம்மா :

தலைவணங்கி முன்நிற்கும், நின்மக் கள், தம்
தணியாத ஆசையெனும் தழுவின் முன்னர்,
மலைவணங்கும் : வான்வணங்கும் : கடலின் மேனி,
வளிதழுவக் காதலுளம் மகிழ்ந்தெ முந்த,
அலைவணங்கும் : ஆர்வணங்கார் : தெளிந்த நெஞ்சின்,
ஆவலின்முன் தடையனைத்தும் அற்ப மன்றோ :
கலைபிறந்த தாயகமே : எனது நெஞ்சின்
கனவுகளை முன்வைத்துக் கரம், கு வித்தேன் :

விழைகின்ற நெஞ்சத்தர் வெற்றி காண்பார் :
 வேண்டுவன படைப்பதுவும் வேட்கை யன்றோ :
 மழைகள்ட மயிலன்ன எனது நெஞ்சம்
 மலர்கின்ற கனவுகளில் மகிழும் : பாடும் :
 கழைவென்ற சுவைஅழுதே; உயிரும், ஊனும்
 கலைந் திட்ட பேருணர்வே : கலைம கள்ளின்
 உழை நின்று பயிலவும் நீ உயர வேண்டும் :
 உன துபணி மறவாத உள்ளம் வேண்டும்.

வழக்ஷியாற் பாடுகிள்ளேன்

நாடெனப் போற்றும் என்றும்,
நல்லிசைப் புலவர் செய்யும்
ஏடெனப் புகழும் என்றும்,
இலக்கண இலக்கி யத்தின்
பீடெனக் குள்ள(து) என்றும்,
பிழைசெயேன் : பெருகும் நெஞ்சம்
பாடெனப் பணித்த போது,
பணிந்தவன் பாடு கிள்ளேன் :

கவலுமென் நெஞ்சின் பாரம்
கவிமகள் தணிப்பாள் : மிஞ்சம்
அவலம்நின் றழுத்தும் காலை
ஆறுதல் தருவாள் : இந்தப்
புவனமும் கடந்த கோடி
பொலிவினள் : புலன் கள்யாவும்
கவரும்என் கவிதை நங்கை
காதலாற் பாடு கிள்ளேன் :

பொருளா தென்றோ, முன்னோ
 புகன்றவை மிஞ்சம் ஞானத்
 தெருளா தென்றோ, எந்தன்
 சிந்தனை துயர்கள் போக்கும்
 அருளா தென்றோ, நம்பி
 யாத்திலன் : எண்ணும் நெஞ்சின்
 இருளிடை மின்னல் கண்டேன் :
 எழுச்சியாற் பாடு கின்றேன்.

வளர்க்கதமிழ்

வளர்க்கதமிழ் வாழ்க்கதமிழ் என்பீர் : கூடி
வழுத்துவதால் தமிழ்வளர் வசிட்ட ராநீர் :
அளவிலது பழம்பெருமை புகழ்வீர் : வையம்
அறியும்வழி எடுத்தோத அறிந்தீ ரில்லை :
உள்தரிய கலைப்புதையல் எனினும் அண்டை
உள்ளவரும் உணர்ந்தேத்த உரைத்த தில்லை :
குளமுறையும் தவளையென நமக்குள் நாமே
குலப்பெருமை பேசுவதும் கொடுமை யன்றோ :

வாழ்ந்தபழந் தமிழர்ஸமூ கடலில் தங்கள்
வணிகர்கலம் ஓடியநாள் : எண்ணி றந்த
ஆழ்ந்தகலைத் திறனுடையார் சங்கங் கூடி
அறிவுவளம் பெருக்கியநாள் தமிழ்வ ளர்த்தார் :
சூழ்ந்தமர்ந்து சிந்திப்பீர், வளர்ச்சி குண்றிச்
சுடர்மங்கி நிற்கின்றோம் உலக மன்றில் :
தாழ்ந்தஇனம் உயர்ந்தமொழி சமைத்த தில்லை,
தானாக எம்மொழியும் வளர்ந்த தில்லை :

திருக்குறளும் சிலம்பொலியும் கம்பன் செய்த
 சித்திரமும் தேவையெலாம் தீர்ப்ப துண்டோ,
 கருத்துலகப் பூம்பொழிலின் விரிவில் கோடி
 கலைமலர்தல் காணீரோ : அவைய ணைத்தும்
 திருத்தமிழிற் கண்ணரோ : அணுயு கத்தைச்
 செந்தமிழிற் பார்த்தீரோ : மொழிவ ளர்க்க
 மருத்துவரின் பொறிவலரின் அறிவி யல்நூல்
 வல்லுநரின் துணைதேட வழிசெய் தீரோ :

ஊசிசெயும் சிறுதொழிலின் நுட்பம் கூற
 ஒருகோடி நூல்வேண்டும் தமிழில் : இந்தக்
 காசினியில் இன்றுவரை அறிவின் மன்னர்
 கண்டுள்ள கலைகளெலாம் தமிழில் என்னிப்
 பேசிமகிழ் நிலைவேண்டும் : விண்ணணை எட்டிப்
 பிடிக்கிறது மனிதழினம் : முன்னோர் செல்வ
 ஆசியிலே வாழ்கின்றோம், கால மெல்லாம்
 அதன்பெருமை பேசுகிறோம், அவஸ மன்றோ.

முடியணிவாயோ

செந்தமி ழன்னாய், திருவினில் திளைத்த
எந்தவச் செல்வி, எதிர்வரும் காலம்
கருதிய நெஞ்சங் கலங்க மைவிழி
பெருகுதல் கண்டேன் : பேதை என்னுளம்
வாடுவ தன்றி வந்துணைத் தேற்றும்
பீடுளன் இல்லை : பெற்றனை வையச்
குமையென வதிந்து துஞ்சும் மக்களை :
உமையவர் புரந்து உருவிலும் திருவிலும்
நிலத்தினில் பீடுடன் நிலவிடும் மொழிகளின்
குலத்தினில் முதலிடம் கூட்டுவ ரிலையால் :

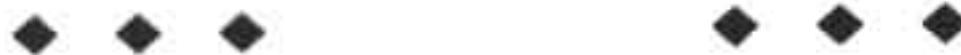

சங்கங் கண்டதும், தம்துறை தெளிந்தோர்
அங்கமர்ந் துறுபொருள் ஆய்ந்த மாட்சியும்,
வள்ளுவன் ஒளவை வாழ்ந்ததும், புதுமலர்க்
கள்ளுயர் காவியம் கம்பன் தந்ததும்,
மன்னவன் இளங்கோ வரிச்சிலம் பொலியிலுன் .
இன்னிசை முழங்க இழைத்த பெற்றியும்
கல்லும் தம்களைக் கைபடப் பேசும்
வல்லுநர் நுண்களை வகுத்த காலமும்,

கங்கை கொண்டதும், கடலிகந் துண்ணினம்
 சிங்களம் கீழூத் தீவகம் வென்றதும்,
 பனிவரை உன்கொடி பறக்க, நீபுகழ்
 நூனியிடை இன்பம் நூகர்ந்த நாளெலாம்
 கனவோ : பண்டைக் கதையோ : காலப்
 புன்லோ டேகிய பொருளோ : முன்னை
 வரலா றல்லது மற்றதன் கால்கள்
 அறவே இலையோ : அன்றி அன்னவர்
 மரபோ இன்றிவண் வாழுநர் : அந்தத்
 தரமோ இந்நிலை தாழ்ந்தது ஜயகோ :

கற்றவர், பல்கலைக் கழகப் பட்டமும்
 பெற்றவர் சாதியைப் பேணுதல் ஒழியார் :
 தாழும் துணையும் தாம்பயந் திட்ட
 காழும் வளர்க்க உலகையும் விற்கத்
 தயங்கார் ஒருசிலர் : தலைகுணிந் தெவர்முனும்
 உயங்கா நிற்பர் : உடலம் ஒடுங்கிப்
 பணிந்து நாளெலாம் பயந்து வாழுவர்,
 துணிந்து தம்முளம் சொல்லுத லாற்றார் :
 பதவி தேடுவர், பதவியில் லுள்ளோர்
 உதவி நாடுவர், உள்ளம் சிறுத்துக்
 குலத்திற் சாதியிற் குழுமுவர் : என்னுயிர்
 நிலத்திற் புல்லிவை நிறைந்த தெவ்வணம் :

பொறியுகம் கடந்து புதுவழி நாடும்
 அறிவியல் வையம் அணுயுகம் கண்டதும்,
 இறைவன் படைத்த தெனப்படு கோள்பல
 முறையுடன் விண்ணில் முடிகுவ தல்லால்
 மனிதன் சமைத்து வாங்கிய துணைக்கோள்
 புனிதப் புனியின் புறம்வலம் வருதலும்
 படித்தன ரல்லால், படைத்துப் பார்த்திடத்
 துடித்தன ரிலையால் : சோம்பிய நாட்களை
 ஈடு செய்வது எனிதன் றாயினும்
 பாடுபட் டியரும் பாதை காணும்
 ஊக்கம் கண்டிலன் : உயர்ந்த நோக்கெனும்
 ஆக்கம் கண்டிலன் : ஆயிரம் ஆயிரம்
 விந்தைக் கலைகள் மேலை நாட்டவர்
 சிந்தைத் தெளிவிடை செழிக்கும் நாளில்
 பழங்கதை பேசவர் பாவியர், ஐயகோ :
 வழங்கும் மொழியிலும், வளர்த்தபல் கலையிலும்
 மண்ணின் தாயினம் வாழும் இந்நிலை
 எண்ணின் நெஞ்சம் எரிந்து வெம்புமால் :

தனித்தமிழ் என்பார், தனியோ தமிழோ
 பனித்துணை அறியார், பயந்ததாய்க் குற்றுள
 வறுமையும், இன்னும் வரலீருக் கின்ற
 தெறுதலும் இடரும் தெரியார்; இதுவரை
 மலர்ந்த கலையினை, வாழ்வின் வெளியினில்
 புலர்ந்த ஒளியினைப் பொருந்தும் வகையில்
 எழுதவும், தமிழில் எண்ணவும், கருத்தின்
 முழுமையும் தமிழ்வழி மொழியவும் வேண்டிய

மரபின் சொற்களும், வழக்கில் நிறைந்து
 பரவிய குறிகளும், பல்வகை யானும்
 தவிரா ஆனால் தமிழில் இன்றுநாம்
 நவிலா ஒலிகளும், நமக்கின் றுள்ள
 தேவையின்விரிவும் செறிவும் தெளியார்,
 பாவலர், இலக்கணப் பண்டிதர், அரசியல்
 நாவலர், ஆளுவோர், யாவரும் யாம்தமிழ்க்
 காவலர் என்பார் : காப்பது யாதோ :

வாழ்வும் மொழியும் வளரும் பொருளாம்,
 ஆழ்திரை விரையும் ஆற்றின் நீரென
 ஒட்டம், புதுமை, உயிர்த்துடிப் பிவையதன்
 ஈட்டமாம் : தேக்கம் இறப்பின் வாயிலாம் :
 தென்றல் நுழையும் சிறுகண் சாளரம்
 என்றும் மூடேல் : இன்னொளி வரும்வழி
 தாழிடல் வேண்டா : தாரணி ஒவ்வொரு
 நாழியும் புதிதாம் : நன்றோ, தீதோ,
 மாற்றமும் வளர்ச்சியும் மண்ணின் விதியெனும்
 தேற்றமும் உணர்வீர் : தேவைப் படும்வழி
 புதுவன ஏற்பீர் : புலமையின் உலகினில்
 எதுவும் பொதுவாம் : இனத்தால், நிறத்தால்
 வேற்றுமை அங்கிலை : வேண்டுவ முறையொடு
 ஏற்றும், நாம்பல ஈந்தும், முன்செலும்
 முடிவறு பயணமே முந்தீர் உடுத்த
 படிதரு வாழ்வாம் : பைந்தமிழ்த் திருநிலம்
 புத்துயிர் பெறுமோ, புதுவழி செலுமோ,
 முத்தமிழ்த் தாய்நீ முடியணி வாயோ.

தமிழ்மறை கூறுடா

வள்ளுவன் வாழ்களன்போம் - திரு
மாமறை தந்தவன், வாழ்வியல் கண்டவன்
தெள்ளு தமிழ்ப்புலவன் - பழன்
செந்தமிழ்ப் பண்பில் திணொத்ததை வையகம்
கொள்ளக் குறள்கொடுத்தான் - வளம்
கூடிய சிந்தனை வாரியின் ஆழத்தில்
அன்னிய பொன்மணிகள் - புவி
அன்பிற் செழிக்குத் தமிழ்மறை கூறுடா :

தேன்வழி யும்மழலை - தவழ்
சின்னங்கு சிறார்களை அள்ளி அணைத்திடும்
மான்விழி மாதர்க்குலம் - அவர்
வாய்மது வுண்டு மயங்கிய ஆடவர்,
கான்விளை முல்லையடா - எங்கும்
காதலர் புன்னைக : வள்ளுவன் இல்லற
நோன்பி ஞுயர்வுகண்டோம் - மனம்
நொந்த புவிக்குத் தமிழ்மறை கூறுடா :

வானம் விரிந்தத்தா - தரை

வாழ்வும் விரிந்தது, மன்பதை ஒன்றெலும்

கானம் பிறந்தத்தா - உயர்

காதல் நிறைந்தது, நெஞ்சம் விரிந்தது :

குானம் மலர்ந்தத்தா - தமிழ்

நாடு படைத்தமுப் பால்அமு துண்டதால்

எனம் அழிந்தத்தா - புவி

இன்பஞ் சுவைக்கத் தமிழ்மறை கூறடா.

சிதைவுத்துண்டோ

மாணிடம் மழலை பேசி
வளர்ந்தநாள் வந்தாய் : தூய
தேனினை, அன்பு தோய்ந்த
செவ்விதழ் அமுதை வென்றாய் :
ஊனினும் உயிரி னும்ளம்
உணர்வினும் நிறைந்தாய் : வைய
வானிடை நிலவே, நாளும்
வளர்தமி ழமுதே எந்தாய் :

தென்னில மேதை யார்தம்
தெளிவினில், திறன்ப டைத்த
மன்னர்தம் மடியில், மாண்பில்,
வாரியின் வளம்நி றைந்த
தன்னிகர் கண்டி ராத
தவப்பெரும் புலவர் நெஞ்சில்,
பொன்னியின் கரையில், வையம்
போற்றிட வாழ்ந்தாய் எந்தாய் :

வழிவழி வந்த செல்வம் :
 மன்பதை பண்டு கண்ட
 மொழிகளுள் முதல், எம் முன்னோர்
 முதிர்ந்தபே ரறிவு தந்த
 கழிபெரும் கலையின் பண்பின்
 கவிதையின் கடல், எம் வாழ்வின்
 வழிதுணை வகைநீ யன்றோ :
 வளர்ந்தனை, ஆனால் இன்றோ.....

குறுகினை எல்லை நான்கும் :
 கூம்பிய எமது நெஞ்சின்
 சிறுமையில் நைந்தாய் : கொள்கைத்
 தெளிவிலேம் : எம்மைச் சூழ்ந்த
 வறுமையில் உன்னை விற்கும்
 மனநிலை கொண்டோம் : காலத்
 தெறுநனை வென்ற நீன் ம்
 சிறுமையால் சிதைவு துண்டோ.

அண்ணயா ஒளி

கண்ணவின் ஈறும்முப் பழுமும் - கேதையர்
கனிவாய் ஜிதமும் பிறவும்,

உண்ணவின் இனிப்பன கண்ணச் - யிகுமேல்
ஊறுசெய் கிள்ற தியற்கை :

எண்ணவின் இனிப்பது தமிழாம் - எங்கள்
இன்பத் தமிழ்மொழி வாழ்க :

கண்ணவின் மணியெனக் காப்போம் - வாழ்வுக்
கடலில் எமக்கது தோணி :

இன்பத் தமிழ்மொழித் தாயே - உயிர்
ஏறிக் கலந்த உணர்வே,

துன்பந் துடைக்கு மருந்தே - மாந்தர்
தோன்றிய ஞான்றுணைக் கண்டார் :

திண்மை அருள்மறம் வீரம் - யாவும்
சேர்த்ததுன் தீஞ்சுவைப் பாலே :

அன்பை வளர்த்தனை வாழி - உயர்
அறிவொளி யாண்டும் விரித்தாய் :

பால்நில வொளிர்வெளி வானம் - அதன்
பரப்பினை யொப்ப விரிந்தாய் :

ஆல்தனில் விழுதென் வுன்பால் - பல்
லாயிரம் மொழிகிளைத் தாலும்

நீல்நிற வான்மிகை யொளிரும் - கதிர்
நிலவொடு தோண்டினை யெனினும்
வேல்விழி ஜிளமை நிறைந்தாய் - நிதம்
மிகுந்திடும் பேரெழில் கொண்டாய் :

கருமுகில் தவழும் மலைகள் - நீளக்
கடல்கள் கலைகள் மொழிகள்,
பெருவல் லரசுகள் எவையும் - காலப்
பெருவெள் ஈத்தினில் அமிழும் :
கருபொருள் காலத்தை வென்றே - தழைத்
தோங்கி வளர்ந்துள தென்றால்,
அருமைத் தமிழ்மொழி அன்னாய் - நீ
அன்றோ அனையா ஒனியே.

கேள்விகள் புதியனே கேஸ்பாரி புதியவரி

யாதும் ஊரே : யாவரும் கேளிர் : என்
றோதும் நிலைபெற உயர்ந்த வாழ்வினை
என்றோ கண்டவர் எம்மவர் : அன்றே
பொன்றா மெய்யும், பொருளும் தேடிய
நுண்ணிய கேள்வியர் : நுணுகியும், நுழைந்தும்
எண்ணிய சிந்தையர் : இயல், இசை, நாடகம்
மூன்றையும் வகுத்து முத்தமிழ் கண்டவர் :
ஹன்றிய காலுடன் ஒருகால் தூக்கிய
தாண்டவத் தத்துவம் தந்தவர் : கலையினை
ஆண்டவ னாக்கிய அற்புதம் செய்தவர் :

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

அணுவினை, அதனினும் அஃகியும், அருகியும்
நுணுகிய பொருளினை, நொய்மையை மற்றும்
மால்நிற மழையும், மங்கையர் முகமெனப்
பால்விரி மதியும் பரவும் வானினும்
மேல்நின் றமுந்த விண்ணை, வெளியைக்
கோல்கொண் டளத்தல் கூடுவ திலையென
அருகிய, அகன்ற, யாவும் அளக்கும்
கருவியும் மனமெனக் கண்டவர் எம்மவர் :

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

முந்தையர் பெருமைகள் முடிவில் ஆயினும்
 சிந்தையிற் கொள்ளுரு செய்தி கூறுவன் :
 அனைத்தும் முன்னமே ஆய்ந்து முடித்த
 இனத்தை மானிடம் எங்கும் கண்டதில் :
 பிழையறு நிலையினைப் பெற்றவ ரிலை : நாம்
 விழைவன் நாளும் விரிவன் வாகவின்
 கேள்விகள் புதியன : கேட்பவர் புதியவர் :
 நாள்தொறும் தேவைகள் நவமெனப் படுவன :
 முற்றவும் வளர்ந்த மொழியும் கலையும்
 இற்றரை வாழ்வினில் எவரே கண்டார் :
 மற்றவர் அநுபவம் மதித்தும், கேட்டும்
 கற்றவர் வளருவர் : கருத்தும், காதும்
 மூடினர் தாழுவர் : முடிவிது : அதனினும்
 கேடிவண் வேறிலை : கேள்வியற் றிருண்ட
 நெஞ்சிலும் தாழ்ந்த நிலையிலை : ஆதலின்
 அஞ்சினன் : மிகுதியும் அஞ்சினன் : குளிர்ந்த
 வளிவரும் வாயில் மறைத்தும், புலர்ந்த
 ஒளிபடர் சாளரம் ஒன்றிலா திமுத்து
 மூடியும் மகிழுநர் முழக்கம் கேட்டனன் :
 வாடினன் : நினைந்து வருந்தினன் : தமிழ்மே!
 வெளியின் மழையிலும், வீசும் புயலிலும்
 ஒளியின் கணலிலும் உலவுவம் : ஒதுங்கக்
 கோட்டை காலுவம் ! குகைகளை நாடோம் :
 நாட்டை, மொழியினை நன்கு காப்பவர்
 வானம் முடிதொட வளர்ந்தவ ரல்லால்,
 கூனர் நிமிரினும் கோபுரம் எட்டுமோ :

இன்ப ஊற்று

இன்பத் தமிழ்அலவோ - ஓம்

தெண்ணைப் பெருவெளி தன்னில் ஒளிர்நிலா

அன்புக் கடல்அட்டா - தேறல்

ஆறாய்ப் பெருகிக் கரைபுரள் காட்சிகாண் :

மன்பதைத் தோழர்களே - ஓடி

வாரீ, தெவிட்டாது வாரிப் பருகுவோம்

கண்பெற் றனள்ளலாம் - புவிக்

காரிகை செந்தமிழ்த் தாய்தந்த நூல்களால் :

வாழ்வுக் கடல்தனிலே - முதல்

மாந்தன் முழுகி எடுத்தவெண் முத்தடா,

ஆழ்ந்த கருத்துக்களாம் - செம்பொன்

ஆழியில் நீரெனக் கொண்ட களஞ்சியம் :

சூழ்பகை துன்பழிருள் - பறந்

தோட்ச் சுடர்விடும் ஞான விளக்கடா

வாழ்வு கசப்பதுண்டோ - தமிழ்

மாது தருஞ்சுவை உண்டு களித்தபின் :

விண்ணோளி பெற்றதா - உயர்

விண்மணி, வெண்மதி பொன்ஸ்டர் தந்ததால் :

மண்ணோளி பெற்றதா - திரு

வள்ளுவன் ஒளவை இளங்கோவைப் பெற்றதால் :

பண்ணோழில் பெற்றதா - தமிழ்ப்

பாக்க ஞகுத்திடும் தேங்குளி சேர்ந்ததால் :

எண்ணுந் தொறுங்களிப்பே - தமிழ்

என்மொழி என்மொழி இன்பத்தின் ஊற்றா.

யாரை நோவாயி

மண்ணுலகிற் பெரும்பகுதி கொண்டாய், என்றும்
வற்றாத வளமுடையாய், மணியின் முத்தின்
எண்ணரிய செல்வத்தின் இடமாய் நின்றாய்,
எழில்தவழும் வான்தழுவும் இன்பம் கண்டாய் :
பண்ணுலவு நாவினர்எம் கவிஞர், உன்னைப்
பாடாத காலமிலை : ஆனால் ஏனோ
கண்ணயரும் அமைதியிலா தலைந்து நிற்பாய்,
கடலேங் வாழ்வினிலும் கவலை உண்டோ :
முகிலுறையும் மலைமுகட்டின் மோனம் காணாய்,
முழுமதிதன் உடல்துவளும் நீல வண்ணத்
துகிலசைய வருகின்ற தோற்றும் பாராய்,
சுடருமிழும் விண்மீன்கள் கண்சி மிட்டி
மகிழ்கின்ற நிலைதேராய், துயர்நி றைந்த
மன்பதையும் கண்வளரும் : துணையியி ழந்து
நெகிழ்கின்ற நெஞ்சம்போல் அலைந்து நிற்பாய்,
நீள்கடலே, கணமேனும் நிலைகொள் ளாயோ :

செல்வமெலாம் துமதாக, அறிவின் எல்லை
 தெளிந்திட்ட பழந்தமிழர் சங்கங் கூடிப
 பல்கலையும் பெருக்கிய நாள், புலவர் கூட்டம்
 பாடியநாள் பொறுக்காமல், மணிநி கர்த்த
 நெல்மலியும் பங்றுளியின் நிலமும், வானில்
 நின்றநெடும் குமரியையும் கொண்டாய் : நாடும்
 தொல்கலையின் சுவடிகளும் இழந்தார் கண்ணீரச்
 சூட்டாலே கொதிக்கின்றாய், யாரை நோவாய்.

நானும் வருமோ

சங்கங் கூட்டி உண்மை ஆய்ந்த
தமிழர் வாழ்வின் தகைமை இடையில்
மங்க நேர்ந்த கொடுமை எண்ணி
வாடும் நெஞ்சே, வளமும் கலையும்
பொங்க மீண்டும் தமிழர் பண்டைப்
புகழின் மிஞ்சி முதன்மை யாங்கும்
தங்க வாழ்வர் என்ற செய்தி
தரணி பேசும் நானும் வருமோ :

முன்னை மனிதன் அறிவுக் கடலில்
முழுகி எடுத்த முதிர்ந்த முத்து,
தென்னை நீரின், மதுவின், மாதர்
செவ்வை இதழின், மழலை நாவின்
கொன்னை மொழியின் இனிய, விரையும்
கோளின் வெளியின் பெரிய, எங்கள்
அன்னை அமுதத் தமிழின் செல்வம்
அவனி விழையும் நானும் வருமோ.

இதயமே நீ இதை ஏன் நினைந்த தழுகிறாய் !

இதயமே நீ இதை ஏன் நினைந்த தழுகிறாய் :
சதமெனக் காலமும் தாரணி யாண்டவர்
கண்டில மன்றோ : காலப் பெருக்கில்
எண்டிசைப் புகழுடன், ஏற்றமும் பெற்று
வென்றவர் வீழ்ந்ததும், வீழ்ந்தவர் உயர்ந்து
நின்றதும், மற்றும் நேற்றைய நாடுகள்
கருவியும் கருத்தும் கண்டுபே ராட்சி
நிறுவிய உண்மையும் நீயறிந்த திலையோ :

சேரனும் சோழனும் செழியனும் தொடர்ந்து
பேரர சென்னும் பெருமையொ டிந்திலம்
வாழ்ந்தநா ளெண்ணி மகிழுவை : உண்ணினம்
தாழ்ந்ததென் றெண்ணிச் சாம்புவை : பிறந்த
மண்ணொடும், மொழியொடும், மரபொடும், பரந்த
விண்ணொடு காற்றென விரண்டறக் கலந்தனை :

பற்றறு தெளிவொடு பல்துறை ஆய்திறன்
உற்றநின் அறிவியல் உள்ளம், செந்தமிழ்
மொழியெனின் நடுநிலை முடியா தென்பதே
வழியென நிற்பதும் மாண்போ : மின்னலின்
கூர்மையொ டாய்வுசெய் கொள்கை கொண்ட, நீ
தேர்வும், தெளிவின் திறனும் மறந்து
பருமையும் நுண்மையும் பகுத்துணர் மேதையின்
பெருமையு மிழந்து, பேச்சிலும் செயலிலும்
“என்மொழி என்னினம், எல்லாம்” என்பதே
நின்வழி யாக, நீநிற்பதும் நெறியோ :

யாங்கும் தலைமை நாமே யெய்திட
ஏங்குவை நெஞ்சே, இயலுவ தொன்றோ :

அழகியர் அணியெனின் அரசியும் தமிழ்மகள் :
பழகுநுண் கலைனனின் படைத்ததும் தமிழ்நிலம் :
மேதையர் வரிசையில் மேலவர் தமிழரே :
சாதனை யாவினும் தமிழனே தலைனன,
யாங்கும் தலைமை நாமே யெய்திட
ஏங்குவை நெஞ்சே : இயலுவ தொன்றோ :

கல்வித் துறையினரிக்கு

அன்றுநான் எனது துன்பம்
ஆயிரம் நினைந்து நெஞ்சம்
பொன்றுவேன் : புழுங்கி நொந்து
புலம்புவேன், ஆளால் ஜூய் :
இன்றுநான் பிறந்த மண்ணை
எண்ணியே அழுவ தல்லால்
ஒன்றுமே கவலை காணேன் :
உயிரெலாம் நிறைந்தாள் என்தாய் :
மண்வளம் நிறைந்த தென்று
மகிழ்வதற் கில்லை : மண்ணின்
பொன்வளம் கணித்த தில்லை :
பொய்கையும் நதியும் கொண்ட
தண்புனல் மிகுதி யில்லை :
தமிழர்நும் வலின் தென்ற
நுண்பொருள் ஆய்ந்த துண்டோ :
நுவல்களைத் தலைமை ஏற்றிர் :

பரப்பினும் சிறிதே இன்றைப்
 பைந்தமிழ் நிலம்:செ றித்து
 நிரப்பிய கலமே யன்ன
     நெருங்கினர் மக்கள் : வாழ்க்கைத்
 தரத்தினும் வறிய ராணோம் :
     தமிழர் நம் மொழியும் வாழ்வும்
 சிறப்புற வழிளாட தென்ற
     தெளிவு துள்ளத் துண்டோ :

 வழிவழி வந்த பண்பின்
     மதிவளம் நமது செல்வம் :
 தொழில்வளம், வலிமை, ஆய்வுத்
     துறைகளில் முதன்மை, பேசும்
 மொழிவளம், தலைமை, யாவும்
     முறையொடு பயின்ற கல்வி
 வழியே யன்றோ : மேதை
     வளமுளார் யாவு முள்ளார் :

 நீரிலா வளமும், நன்செய்
     நிலமிலா விளைவும், நூற்ற
 நாரிலா உடையும், பல்பொன்
     நலமிலாத் தொழிற்ப டைப்பும்
 வேரிலா நாற்றும், நெஞ்சம்
     விழைவன யாவும் சேர்ப்பர்,
 கூரிய மதியும், ஆய்வும்,
     கொள்கையும் கொண்ட வல்லோர் :

சிறுபயன் நாடிச் சாதிச்
 சிற்றினம் சேர்த்து, நெஞ்சில்
 வறுமையை வளர்ப்போர் காட்டும்
 வழியெலாம் தவிர்ப்பீர் : ஆனால்
 பெருமையும், புகழும், நாளைப்
 பெற்றியும், உயர்ந்த கல்வி
 தருமெனல் தெளிவோம் : ஆய்வுச்
 சாலைநம் படைவீ டென்போம்.

ஏதிர்காலம் இலை

திரும்பிப் பார்க்கவும், சென்றநாட் கதையெலாம்
விரும்பிக் கேட்கவும், மேலெணப் பழமையைப்
போற்றியும், மண்ணில் புதைந்தன யாவையும்
ஏற்றியும், நாளெலாம் இன்பங் காணவும்
நாழியின் றிலையால் : நண்பர்காள், எம்மையெயம்
ஊழியம் செயவிடுத் தொதுங்குவீர் : மண்ணில்
ஊர்ந்தும் நடந்தும் உயங்கிய நாட்கள்
தீர்ந்து மானிடம் சிறைவிரித் தெழுந்து
பறந்திடும் நாளிது : பல்வகைத் துறையினும்
சிறந்திடும் உண்மையும், சிந்தனை வெளியினில்
பூத்துக் குலுங்கும் புதுமையும், மன்பதை
காத்துக் கிடந்த கற்பளைத் திருநிலம்
மலரும் வைகறை வண்ணமும், கண்முன்
புலரும் காட்சியின் பொலிவினில் திளைக்க
விரைந்திடும் உலகொடு மேற்செலும் ஆவல்
நிறைந்தனம் : உம்மொடு நின்றுரை யாடப்
பொழுதிலை : வீணிற் போனநூற் றாண்டுகள்
முழுவதும் மீட்டிட முடுகுவும் : அறிவியல்

பிச்சை இரந்தும் பிழைக்கும் எளிமையின்
 எச்சம் தாளவோ : எண்ணத் துறையில்
 வறுமை சூழ்ந்திடின் வாழ்விலை : உறையுளின்
 அறுசுவை ஊணின், ஆடையின், அளவின
 தன்று மானிடர் ஆக்கம் : நெஞ்சிடை,
 நின்று செலுத்தி நிலவிடும் நோக்கின்
 பெருமையின் அளவினிற் பெரியவன் மனிதன் :
 சிறுமையின் சிறுபயன் திருவெனக் கருதுநர்
 வதியும் மண்ணில் வளர்ச்சி யில்லையாம் :
 விதியின் வழுவா, விரியும், முடிவிலா
 யாத்திரைப் பாதையில் யாருக் காகவும்
 காத்திருக் காதடா காலம் : யாவும்
 முறையொடு மீனும் முடிவிலாத் தொடரின்
 பிறையெனத் தோன்றினும், பெருவெளி வாழ்வில்
 சென்றவை எவையும் திரும்புவதிலையால் :
 தொன்றிருந் திந்நிலம் தோன்றிய மானுடர்
 எத்தனை கோடியோ எனினும், யாவினும்
 ஒத்தவர் இருவரை உலகம் கண்டதில் :
 ஆற்றுழை வெள்ளமும், ஆழியில் திரையும்
 நேற்றைய தின்றும் நிகழ்வன நாளையும்
 தோற்றுவ திலையால் : தொல்புவி புதுமையின்
 ஊற்று : முந்தையில் ஊன்றிய வேரின்
 வலிமையின் நிற்பினும், வாதும் தளிரும்
 பொலிவதும், கருவளர் போதிதழ் அவிழ்ந்து
 விரிவதும், நாளையின் வெளியினி லென்பதும்
 தெரிகுவம் : வருநாட் தேவையை உணர்ந்த
 மனத்தவர் வாழுவர் : வளருவர் : தவறிய
 இனத்தவர்க் கிந்நிலத் திலைத்திர் காலம்.

என்ன வாழ்வு

ஓழிவறியார் துயிலன்றி ஓய்வறியார்
நுண்கலையின் உலகம் பேசும்
மொழியறியார், கரவின்றி முழுநாளும்
கதிரழலில் முழுகும் மேனி
வழிகின்ற வியர்வையினால் மனிதகுலப்
பயிர்வளர்க்கும் வண்மை வாய்ந்தோர் :
தொழில்புரியும் மக்கள், அவர் துயர்களையும்
வழிகாணத் துணிந்தே னில்லை.

அறிவியலில், மாணிடர்தம் ஆய்வுணர்வில்
சிந்தனையில் அவைவி ணைத்த
பொறியியலில், சமுதாயப் புரட்சிகளில்
மலர்ந்தபது வைய வாழ்வின்
குறியுள்தோ சிற்றுரூபின் குடிகளிடை :
குடியாட்சிக் கொள்கை கண்ட
நெறியிதுவோ : சமுதாயம் நிறைவினிலே
மலரும்வழி நினைத்தே னில்லை :

ஆறுதரும் செல்வத்தை அணையிட்டுத்
தேக்குகிறார் : அருவி கொண்ட
வீறுதனைப் பண்படுத்தி மின்விசையாய்
மாற்றுகிறார் : விரைவில் யாவும்

மாறுவது காண்கின்றேன் : வளநாடு
பணிபுரிய வாராய் என்று
கூறுவதும் கேட்கின்றேன் : சூடிசெய்ய
வாழுமறம் கொண்டே னில்லை :

பட்டமெலாம் மெய்வருத்திப் பாடுபடா
வாழ்வுக்குப் பாதை காணும்

திட்டமென முடிந்ததுவோ : தெளிவில்லேன் :
ஆய்ந்துணரும் திறமை காணேன் :

பட்டமரம் விறகாகும், பணிபுரியான்
என்னாவான், பார மன்றோ :

எட்டுணையும் பயனில்லேன், இருக்கின்றேன்,
வளரவில்லை, என்ன வாழ்வு!

நன்றி ஏன் வேண்டுகின்றீர்

அலைகளின் உயரம் கண்டு, ஆழ்கடல் பயந்த தில்லை :
மலைகளின் சிகரம் கண்டு, மண்மகள் அஞ்சல் இல்லை :
தலைவர்கள் என்போர் தம்மைச் சார்ந்தவர் வளர்வ தஞ்சம்
நிலையினை எண்ணும் நெஞ்சம் நெருப்பெனக் காயு தம்மா!

நன்றிஏன் வேண்டு கின்றீர் ; நாய்களை வளர்ப்ப தற்கா
வென்றிநீர் கண்ணார் ; நாட்டில் : மேல்நிலை பெற்றீர் : நெஞ்சம்
குன்றினோர், குறுகி னோர், பின் கூணினோர் கொடிபிடிக்கச்
சென்றுநீர் பதவி ஏற்றுச் செய்வதென் : செய்வ தென்னே :

சொன்னதைச் செய்வ தன்றிச் சொல்வது துணியாத் தொண்டர்,
தன்னலம் கருதி நூம்மைச் சார்ந்துள செல்வர், மற்றோர்,
பின்னர்நின் றுமைவழுத்தப் பெருமிதம் கொள்வீர் ஐய!
மன்னர்தம் ஆட்சி மீண்டும் வந்ததோ இந்த மண்ணில் :

பாலமும், நீண்ட சாலைப் பாதையும், வானின் நீரைக்
காலமும் தேக்கி நன்செய்க் கழனிசெய் குளமும், காலும்,
சாலவும் நன்றே : ஆயின் தரணியின் உயர்வி ணுக்கு
மூலமிப் பொருள்க ளாமோ : முதல்வனும் மனித ணன்றோ.

பல்துறைத் தலைமை யேற்கும் பயிற்சியும், வையம் வாழ
நல்வினை யாற்றும் தொண்டில் நாட்டமும், வழிந டத்தும்
கல்வியும், நீண்ட பார்வைக் கவனமும் பெற்றோர் அன்ன
செல்வம்ஒன் றில்லை : இஃது தேர்கிலார் தலைவர் அல்லர்.

தலைவரிகட்டு

தூய்மையும் துணிவும் சொல்லில் வலியும்
வாய்மையும் நாளை வருவது கானும்
ஆய்வுடை ஜூய : அருந்தமிழ் நாடு
தேய்வது கண்ணர் செய்வதொன் றிலையோ :

செயலில் சிந்தையில் செலுத்தும் ஆட்சியின்
இயலில் தேர்தலில் எங்கும் சாதியே
உயர்வு கொண்டதே : ஒழிக்க இந்நிலை
முயல்வ தன்றிநாம் முடிப்ப தென்னவோ :

பல்கலைத் தெளிவும் பட்டமும் அறிவியல்
கல்வியும் சிறுமையைக் களைந்த தில்லையே :
நல்வழி தவிர்ந்தனம், நாடு தாழ்வுறச்
செல்வது கண்ணர் செய்வதொன் றிலையோ :

கற்றவர் தம்குலம் காக்க முந்துவர்
மற்றவர் எவ்வழி மனம்தி ருந்துவர் :
புற்று நோயிலைப் போர்த்து வைப்பதோ
குற்றம் வேறிதிற் கொடிய துண்டு கொல் :

குறுகிக் கூணினம், குலங்கள் கோடியும்
 உறுதி செய்தனம் : ஒடுங்கி நெஞ்செலாம்
 வறுமை சேர்ந்தது : வானு யர்நிலம்
 சிறுமை கண்டதே : செய்வதொன் றில்லையோ :

நீர்ம றைந்தபின் நெடுந்த மிழ்நிலம்
 சீர்பெ றச்செயும் செம்மல் யாருளர் :
 காாநி றைந்தநாள் கருகு மிப்பயிர்
 கூவ றட்சியில் கொழுந்து கொள்ளுமோ.

பெரியாரி ஏன் சிலையாய் நின்றார்

தென்னகத்தின் ஒருதலைவர் : ஒருநூறாண்டு
திராவிடத்தின் வளர்ச்சிக்கே தன்னைத் தந்த
தன்னிக ரிலாத்தமிழர் : இந்த மண்ணின்
சரிதையிலோர் புதுமனிதர் : இருண்ட வானில்
மின்னலெனத் துவங்கியவர் : வளர்ந்து யாங்கும்
விரிகின்ற சூடான வேந்தர் : சூழும்
தன்னலத்தின் கோட்டையெலாம் ஒருங்கு வீழச்
சாய்த்திட்ட பெரியாரேன் சிலையாய் நின்றார் :

கல்லாத பெருமக்கள் பழக்கம் என்ற
காரணத்தால் சாதிவழி நிற்பர் : கல்வி
வல்லாரும், அரசினரும், மேடை யேறி
வகுப்பற்ற சமுதாய மாண்பு பேசும்
சொல்லாரும், திரைமறைவில் சாதி கூட்டித்
தொடர்பேற்றுச் செயலாற்றும் கொடுமை சூழ்ந்த
பொல்லாத நிலைகண்டு, சீர்திருத்தப்
போர்ப்பெரியார் நெஞ்சொடிந்து சிலையா னாரோ :

முற்பட்ட குலங்கண்டார் : தாழ்த்தப் பட்ட
 முதுகுடியின் இனங்கண்டார். சமுதா யத்தின்
 பிற்பட்ட குலங்கண்டார் : உயர்வு தாழ்வுப்
 பேதங்கள் நீக்குவதற் காள வந்தார்
 கற்பித்த பிரிவிவற்றின் அடியில், சாதி
 காலூன்றி வேறூன்றிப் புதுமை பெற்று
 நிற்கின்ற நிலைகண்டார் : தமிழன் என்ற
 நிறைகாணார், நெஞ்சொடிந்து சிலையா னாரோ :
 சீர்திருத்தக் கொள்கையினர், நுழைகி ஆய்ந்து
 தெளிகின்ற பகுத்தறிவின் திறங்கள் கூறிப்
 பார்திருத்தும் பண்பாளர், ஈரோட் டில்தன்
 பாசறையில் வளர்ந்தவர்கள், தாழ்வு நீங்கப்
 போர்தொடுத்த பெருவீரர் பலரிந் நாட்டின்
 பொறுப்பான பதவிகளில் அமர்ந்து, யாவும்
 நேர்நிறுத்த முயல்கின்ற நிலைமை கண்டு
 நிறைமணதோ டோய்வுபெறச் சிலையா னாரோ.

தசைவணிகம் செய்பவரி

இசைமொழியின் மாதராதம் எழிலைத் துகில்லரிந்து
தசைவணிகம் செய்பவர்கள். தரம்எதுவும் காணாத
வசைமொழியில் வல்லுநர்கள் : மலர்கின்ற பாலுணர்வின்,
பசைமொழியைக் காழுகர்தம் பசிமொழியிற் சித்தரித்துக்

கற்பணையின் போர்வையினில் களங்குத்தை நாள்தோறும்
விற்பணைசெய் கின்றவர்கள் : வீதிச்சுவை நினைந்து
அற்பமெலாம் காவியமாய் அரங்கேற்றம் செய்பவர்கள்;
தற்பொழுது பத்திரிகைச் சந்தைந டத்துகிறார் :

மாற்றத்தை வாழ்வின் வழியென்று வாயாரப்
போற்றுகின்ற நெஞ்சினர்நாம். புதுமைகளைக் கைநீட்டி -
ஏற்று மகிழ்பவர் நாம். இன்பத்தின் வாயில்களைத்
தோற்றுவித்தல் நல்லதொரு தொண்டென்போம் : என்றாலும்

புழுதி தனைத்தூவிப் பொன்துகள், என் ரிங்குசிலர்
எழுதி மகிழ்வதுவும், எழுத்தாளர் என்றிவரைத்
தொழுது புகழ்வதுவும், துணிந்திவர்செய் வாணிபத்தின்
பழுது வளர்வதுவும் பண்புலகுக் கொப்பாமோ :

பந்தமொன்றறிந்திடாத பண்பிலை கலையுமில்லை

கண்ணியின் சீர்மை சாவாக்
கவிதைகள் படைப்ப தில்லை :

எண்ணிய இயம்பும் பாங்கில்
எழிலுடன், இனிமை சேர,
மண்ணிலைம் கவிதை மங்கை
மலர்கிறாள் : தோற்றம் கோடி,
பெண்ணிவள் பெறுவ ளேனும்
பிழையிலா வடிவம் பெற்றாள் :

திருத்தமும், தளையும் சீரும்
செவிவழித் தெளிவோம் : எங்கள்
கருத்தெனும் உரைகல் கொண்டு
கலைநலம் காண்போம் : யாப்பும்,
விருத்தியும் கவிஞர் கட்கு
மிகுதியே. எனினும், பாட்டில்
பொருத்தமொட்டமெந்த யாப்பு,
ஷவொடு மதுவு மன்றோ :

வருந்திஇங் கெதுகை மோனை
 வருவதென் றெவரே சொன்னார்
 பொருந்திய தொடுத்தல் இன்பம் :
 பொருத்துதல் கலைஞர்க் கில்லை :
 அருங்கலை ஈடு பாட்டில்,
 அலுப்பிலை : அயர்வொன் றில்லை :
 விருந்துணும் போது, மேனி
 வியர்ப்பினும் சலிப்பொன் றுண்டோ :
 முந்தைய இலக்க ணத்தின்
 முடிவுகள் விடினும், முன்னோர்
 தந்தவை அனைத்தும் இன்று
 தளை, எனக் கொளினும், நன்றே :
 சொந்தமென் றின்று நீவிர்
 துணிந்துள விதிகள் சொல்வீர் :
 பந்தமொன் றறிந்தி டாத
 பண்பிலை : கலையு மில்லை :

கதிர்காமி கண்டேன்!

கதிர்காமம் கண்டேன் : வள்ளி

கணவனின் கோவில் கண்டேன் :

அதிகாலை மணியின் நாதம்,

ஆலயம் வழியக் கண்டேன் :

துதிபாடும் பக்தர் கண்டேன் :

தொழுகையின் சூழல் கண்டேன் :

கதிர்வெலும் மயிலும் கொண்ட-

கந்தனைக் கண்டே னில்லை!

பூசனை முறைகள் கண்டேன் :

புத்தனின் வழியில் நிற்போர்,

ஈசனின் பூசைச் சேவை

ஏற்றுள புதுமை கண்டேன் : *

தேசமும் தமிழ்வ ழங்கச்

சேவையில்தெய்வ யானை,

நேசனும் தமிழ்தீ ழந்து

நிற்பதைக் கண்டே னம்மா!

1980

---

* கதிர்காமத்தில் முருகன்கோவில் பூசை செய்பவர் பெளத்தர்

அும்பிகை பாகன் மைந்தன்,
 அறுமுகன், தன்னை நாளும்
 நம்பினர் கண்டு போற்ற
     நாடெலாம் கோவில் கொண்டு,
 செம்பிழும் பொன்னி ழும்செய்
     சிலையென நிற்பான் : இங்கோ
 சும்பிய திரையாய்த் தொங்கும் *
     தோற்றத்தைக் கண்டே னம்மா !

புத்தர்தம் சமயச் செல்வர்
     பொறையுளர் : பிறம தத்தின்
 பக்தர்தம் உணர்வு போற்றும்
     பண்பினர் : சமயம் மாற்ற
 எத்தனம் செய்வ தில்லார் :
     எங்கனோ கதிர்கா மத்தில்,
 பித்தனின் மகனை மார்க்கம்
     பெயர்த்தது கண்டே னம்மா!

---

* முருகனின் உருவம் கதவின் முன் தொங்கும் திரைச் சீலையில்
 மட்டும் காணப்படுகிறது. திரையை எடுப்பதில்லை.

சேயினுக்கென் சொல்வன்

என்பசி ஆற்றுவன் : இன்னுயிர்க் காதலி
தன்பசி காணத் தாங்குவன் : பெற்றோர்
துன்புறல் கண்டும் சோர்ந்திலன் : என்சேய்
வன்பசி காணும் வலியிலேன் ஜூயகோ :

கடும்புயல் அஞ்சேன் : கனலென வெய்யோன்
சடுந்துயர் கருதேன் : துயிலிழந் துறுகுளிர்
நடுங்குவ தாற்றுவன் : நனியிளாஞ் சேய்திதில்
படுந்துயர் தாங்கும் பலமிலேன் ஜூயகோ :

குவியும் செல்வமும், கூற்றெனும் வறுமையில்
அவியும் வாழ்வும், அடுத்தடுத் துறைவது
புவியின் கூறெனப் புகல்வோர் தத்துவம்
செவியிற் கொண்டனன் : சேயினுக் கென்சொல்வன்.

வாழ்ந்தறியோம்

வீடுகட்டி நகரெடுத்தோம் குடிசை யில்லை :
விளைத்திட்டோம் கூழில்லை : வியர்வை சிந்திக்
காடுவெட்டிப் பருத்திதந்தோம் கந்தை யில்லை :
கைசலிக்கக் கல்லூடைத்து மெய்யும் நோவப்
பாடுபட்டுப் பள்ளிசெய்தோம் எங்கள் மக்கள்
பயின்றதில்லை : வாழ்நாளில் ஒரு நாளேனும்
ஏடுதொட்டுக் கண்டதில்லை : எல்லாம் செய்தோம்
எதுமற்றோம், வாழ்ந்தறியோம், ஏழை நாங்கள் :

மண்பிளந்து பொன்னெடுத்தோம், ஆழ்ந்தி ருண்ட
வாரிகளில் முத்தெடுத்தோம், அணிக ஸில்லை :
கண்திறக்கக் கூசுகின்ற வெயிலில் வேர்வைக்
கடல்மிதந்தோம், வாழ்வில்வளம் கண்ட தில்லை.
பண்மிழற்றும் அளிமுரல்பூங் காவெ டுத்தோம்
பரவுமன்றல் தென்றலின்பம் பார்த்த தில்லை :
மண்துயின்று மெய்யுழைப்பால் வையத் துக்கே
வாழ்வளித்தோம், வாழ்ந்தறியோம், ஏழை நாங்கள் :

காய்ந்தகிதழ், உலர்ந்தமுகம், கலங்கும் கண்கள்,
 கலைந்தகுழல் : ஆயினும்வற் றாத அன்பில்
 தோய்ந்தங்கள் துணைவியர்கை யணைப்பில், மண்ணில்
 துவள்குழந்தை இளஞ்சிரிப்பில், கார்வா னத்தில்
 பாய்ந்துமறை மின்னலென மனித வாழ்வுப்
 பண்புகண்ட உணர்வுவரும் : மறுகணத்தில்
 தேய்ந்தவுடல், இருள்வரட்சி, இறக்க வில்லை :
 இருக்கின்றோம், வாழவில்லை, ஏழை நாங்கள்.

புரட்சி

கட்டறுக்கும் கூர்வாளே, கழிதுயிலும்
பொதுமக்கள் கருத்தி னுக்கே
இட்டிருக்கும் தளைதகர்ந்த எதிரொலியே,
தன்னலத்தின் இரக்க மற்ற
கட்டடங்கள் சரியவரும் கடும்புயலே,
பேரவீரர் கருத்தில் தோன்றி,
மட்டிறந்த துயர்நெருப்பில் மடிவார்தம்
பெருமுச்சில் வளர்வாய் வாழி :

தீயவைகள் அழித்தாங்கு செம்மைநிறை
திருஅழுக்கும் திறலே, உண்மை
ஆயவளம் நிறைந்தின்பம் ஆனகதிர்
விளையவரும் ஆறே, மாசில்
தூயபகுத் தறிவாம்பொன் சுட்ரொளியில்
தமைச்சுழந்த சூழ்ச்சி கண்டு,
தீயவிழ்க்கும் மக்கள்விழிச் செந்திறத்தில்
வலிமைபெற்றுத் திகழ்வாய் வாழி.

நடைமுறை ஞாயமன்றா

பஞ்சமும் பசியும் நோயும்
பழியெனத் தொடர, மண்ணில்

துஞ்சிடும் வறியர் துன்பம்
துடைப்பது இயல்வ தின்றேல்
விஞ்சையும், கலையும், ஓதும்
வேதமும் செய்வ தென்ன :

அஞ்சவ தென்ன : யாவும்
அகற்றுவம் : புதிய பாதை

காணுவ தன்றி வேறு
கடமைஇங் கென்ன நாளும்
ஊணுறை, உடையொன் றின்றி
உழல்பவர் பொறுமை வேடம்
பூணுக என்று பேசும்
புன்மைதான் என்ன : எண்ணி
நாணுவம் : நாணு வம்,நும் :
நடைமுறை ஞாய மன்று :

படித்தவர் தன்ன ஸந்தான்
 பயின் றரோ : தலைவர் என்போர்
 நடிப்பவர் ஆயி னாரோ :
     நலிவின்மேல் நலிவு தாங்கித
 துடிப்பவர் யாரை நம்ப :
     துணையெலாம் சுமையாய் மாறின்
 முடிப்பதிங் கென்ன : கொள்கை
     முழுக்கங்கள் செய்வ தென்ன :

 உள்ளத்தில் உண்மை யின்றி
     ஹரெலாம் தலைவர் என்று
 கள்ளத்தில் வாழ்வு செய்யும்
     களங்கத்தின் சின்ன மெல்லாம்
 பள்ளத்தில், பாதா ளத்தில்
     பரவையின் பிரள யத்து
 வெள்ளத்தில், ஹழித் தீயில்
     வீழ்த்துநாள் விடியும் நாளாம் :

குடிக்கைக் குவியல்

மனிதத் தொழுவம் : மாணிட சாதியின்
புனிதம் முழுமையும் புதைத்த மண்ணில்
எடுத்த சின்னம் : இருளும் சுக்தியும்
கொடுத்த சாபக் குவியல் : குப்பையும்,
சாக்கடை ஏற்கத் தகவிலாக் கழிவும்,
மாக்களும் இணைந்து வதியும் பொந்துகள் :
சேறும், எச்சிலும், சிறுவர் கழித்தன,
நாறும் சூழலும் நடைமுறை யாயினா :
இழிநிலை : இழிவெலாம் இயல்பென் றாகிய
பழிநிலை : நகரிடைப் பரவிய புற்றுநோய் :
கதிரவன் நாளெலாம் காயினும், ஏழையர்
பதியிதில் ஒளிக்கும் பஞ்சம் : மண்ணில்
நிறைந்துள தென்ன நிலவும் காற்றும்
குறைந்துள இருட்டுக் குகைகள் : விலங்கில்
பன்றியும், நாயும், பறவையிற் கோழியும்
ஒன்றிஇங் கெமருடன் உறையும் தோழமை
புகழவோ : எண்ணிப் புழங்கவோ : மண்ணின்
உகமும் முடிந்து, ஊழியும் தொடங்கிக்
கண்பட நிற்கும்கீக் கறையெலாம் அழிந்து
மண்பட மாணிடம் மறையினும் நன்றா

புழுள்ளக் கழிவிடை புரள்வதோ மனிதன் :
வழுதீது : வசைஇது; மனிதம் இஃப்தொப்புமோ :

பல்வளம் நிறைந்த பாருளம் : அதுதரும்
செல்வம் முழுமையும் சேர்ப்பது தெளிவோம் :
வற்றாக் கடலின் வளம்ஸலாம் அள்ளக்
கற்றோ மிலை : அது கற்போம் : அறிவியல்
தரும்பொருள் அனைத்தும் தகவொடும் முறையொடும்,
பெறும்வழி முழுமையும் பெறுகுவம் : புதியன
சுழுவம் : அனைத்தும் தூயன் ஆக்குவம் :
வாழுவ துண்டனின் மாண்பொடு வாழுவம் :
நிலையினில் தாழ்ந்து நிற்பதென் கின்ற
விலைகொடுத் திங்குநாம் வேண்டுவ தெதும்இலை :
விண்ணும் வெளியும் வென்றனம் : குவிந்த
எண்ணம்ஒன் றுளதெனில் எதுவும் காணுவம் :

பச்சை போர்த்த பழனம் தருவதைப்
பிச்சையென் றொருசிலர் பெறுவதும் தருவதும்
தன்னலம் படைத்த சதியடா : சமத்துவ
நன்னலம் நமக்கு நடைமுறை யாக்குவம் :

நாயும் பன்றியும் நாணும் கிடக்கையில்
தோயும் வாழ்விது, சோம்பலும், சூழ்ச்சியும்
தந்தது : மானிடர் தரமெலாம் தாழ்ந்தது :
வெந்தளம் நெஞ்சின் வெகுளியின் விசுவம்
எழுதவும் இயலேன் : இயம்பவும் இயலேன் :
மெழுகென உருகினன் : வெளிச்சம் காணேன் :

ஊனரி ஆண்டு

குருடர் செவிடர் குறையுளர் தமக்கென
வருடம் ஒன்றினை வரித்தது ஜக்கிய
நாடுகள் பேரவை : நன்றாடா; நலிந்தோர்
பாடுகண் டுலகம் பரிந்தது : வாழ்த்துவம்.

குறஞம், செவிடும், கூனும் குறைகள்
பிறவும் குறித்துப் பேசுதற் கெளிதாய்,
ஊனர், முடவர், ஊனம், முடமென
ஆன சொற்களை, அனைத்துக் குறைக்கும்
பொதுமொழி யாகப் புழங்குவம் : சான்றாய்
மதிமுடம் பேதை ; வாய்முடம் ஊமை;
கண்முடம் குருடாம்; கால்முடம் நொண்டி;
வண்மை முடமெனின் வறுமைன் றுணருவம் :

இருவிழி இழந்தோன் : இடுப்பின் கந்தையும்
உருவமும் ஒன்றையொன் ரொப்ப நெந்தவன் :
கோல்தனில் மானிடக் கூடைன் றமைத்துத்
தோல்தனைப் போர்த்திய தோற்றம் கொண்டவன் :
உயிரும், மற் றுணர்வும் உலர்ந்த மெய்யினை,
வயிரொன் றிசிக்க மண்ணிடை ஊர்பவன் :

ஹன்றிய கோலினன் : உறுதுணை யாகத்
 தோன்றிய நண்பனின் தோளிற் கையினன் :
 என்முன் நின்றனன் : இருகண் ஹனமும்
 தன்வினை என்றனன் : தருமம் வேண்டினன் :

பார்க்கும் நெஞ்சின், பரிவெலாம் தன்வழி
 ஈர்க்கும் துயர்முகம் : இருட்டில் வாழ்ச்சியிர் :
 மானிடச் சோலையில் வாடிய தருகிது :
 ஏனிதற் கிந்நிலை என்பதை எண்ணிக்
 குலைந்தனன் : நெஞ்சம் குழம்பினன் : பசியொடு
 அலைந்திடும் ஏழைபால் அன்பொடும், பரிவொடும்
 விழிஅவிந் திருண்டதன் விளக்கம் வேண்டினன் :
 மொழியவும் விரும்பிலன்; முன்கினன்; தொடர்ந்து
 கிளரியும், முயன்றும் கேட்டுயான் புரிந்த
 அளவினில், மருந்தும் அறுவையும் ஒருக்கால்
 ஒளிதரல் இயலுமென் றுள்ளம் நம்பவும்,
 தெளிவற என்மனம் செப்பினன் அவன்பால் :
 மருத்துவ வளர்ச்சியும், வல்லுநர் முடம்பல
 திருத்தும் திறனும் தேர்ச்சியும் கூறினன் :
 “மருந்தின் செலவும், மருத்துவர் படியும்
 தருந்திறன் இலையெனும் சங்கடம் வேண்டா :
 யானவை ஏற்குவன் : நலம்பெற நீவிர்
 ஆனவை செய்குவன் அன்ப” என் றுரைத்தேன் :
 இருளிடை வதிபவர்க் கெல்லாம் என்னும்
 பொருளெனின் ஒளியாம் : புலன்களில், பார்வையும்
 அரியதொன் றாகலின் அதுபெறும் வாய்ப்பைப்
 பெரியதென் றெண்ணுவன் : பின்தொடர்ந் தென்வழி

மருத்துவம் காண்பதின் மகிழுவன், என்னும்
கருத்தொடும் அவன்மொழி காண நின்றனன்.

குருட்டின் கொடுமையில் குமைபவன், நாளும்
இருட்டில் வாழ்பவன் ஏதும் பேசுமுன்,
துணையென நின்றோன், துணுக்குற் றேதோ
பணையமொன் றிழந்தான், பதறினன் போல,
உறுதியும் கடுமையும் ஒன்றக் கூறினன்.
அறுவையின் மருந்தின் ஆவதொன் றில்லை :
காலமும் இவனையான் காத்தவன் : காப்பவன் :
சாலவும் நன்று,நும் தருமம் : வருகுவம் :
என்னும் பாங்கில் இன்னும் சிலமொழி
சொன்னவன் நகர்ந்தான் : தொடர்ந்தனர் தம்பணி :
தூணைத் துணைவனின் தோன்தொடு குருடனும்
வீணை என்மொழி விடுத்ததும் புரிந்தனன் :

கண்ணிற் கண்டழிக் காட்சியின் தத்துவம்
எண்ணுவ னாயினன் : ஏழையர் துயர்கள்
அண்மையில் தீர்வன அல்ல : ஜூயோ
உண்மையில் தமக்கு உறுதுணை யாதெனப்
பகுத்துணர் தெளிவிலர் : பயணமும் பாதையும்
வகுத்துயர் தலைமையின் வளமிலர் : வறுமையும்,
ஏற்றமும், தாழ்வும், இயற்கை அன்றெனும்
தேற்றமும் இல்லார் : சிறுமையில் மானிடம்
நலிந்திடல் நினைந்து நடந்தனன் : நாளும்
மெலிந்தவர் கூட்டம் மிகுவதாய்க் கூறும்

செய்தியும் எண்ணினன் : சிந்தனை யோடு
 எய்தினன் இல்லம்; என்னைக் காண
 வந்தன் நண்பன், வழிபார்த் திருந்தான் :
 அந்தகன் கதையினை ஆதியொடவனிடம்
 கூறினன் : கேட்டவன் கொஞ்சமும் வியந்திலன் :
 தேறிய அநுபவத் திறத்தன் கூறுவான் :
 “ஹனளின் துணைவனுக் குன்மொழி வேம்பாய்
 ஆனதின் என்றீ அதிசயம் கண்டனை :
 ஹனரை வைத்தே உயிர்வளர்க் கின்ற
 ஈனரும் பலருளர் : இவனதில் ஒருவன்.”
 என்றனன் : படித்த ஏடே உலகென
 நின்றன் நெஞ்சில் நெருப்பெனச் சுட்டது :
 கண்மடல் கூப்பினன் : கருத்தின் பரப்பில்
 மண்வெளி முழுமையும் மலர்ந்தது : மானிடர்
 ஆட்சியும், அமைப்பும் அரசியல் நடைமுறைக்
 காட்சியும் தோன்றின : கண்டன, கேட்டன,
 பழுவலின் முறையொடு படித்தன, நேரில்
 அநுபவம் என்பதாய் அறிந்தன யாவும்
 திரைஒளிர் படமெனச் சிந்தைமுன் சென்றன :
 புரைதவிர் அறிவியல் புலனோடும் கருதினன் :

உறுப்போ உருவமோ ஹனப் படுசைம
 பொறுப்போர் துயரமும் புரிந்தனம் : ஆயினும்
 மண்ணின் பரப்பில் மானிடர் வாழ்வை
 எண்ணின் ஹனம், இன் நெத்தனை வகையின :
 சாதியின் பிரிவுள சமுதா யத்தில்
 ஆதியில் தாழ்ந்தவ ராணுமை “ஹனம்.”:

அறமும், நீதியும் அரற்றினும், மேனி
நிறம்லைன் ரொருசில நிலத்திடை ஊனம் :
கல்வியின் நலனும், கருவியும், தொழில்தரு
செல்வமும் இன்றித் தினமொரு வறுமையில்
வாடும் நிலையொடு, வளர்ச்சி குன்றிய
நாடும், வளர்ந்த நாட்டிடை ஊனம்.
கற்றும், கேட்டும், கருதியும், நன்னிலை
உற்றும், மண்ணிடை உயர்ந்த நாட்டினர்,
தத்துவம் பேசுவர்; சமத்துவம் போற்றும்
வித்தகர், விற்பனர், வேண்டிய போதெலாம்
மானிடம் ஒன்றென வாழ்த்துவர் : ஆயினும்
ஹனினும், நெஞ்சினும் ஒடுங்கித் தம்முடன்
வாழ், ‘சிறு பான்மை’யின் மக்களை, மாவினும்
தாழ்வுற வைத்துத் தருமம் பேசுவர் :
வழங்கும் மொழியினில், வழிபடு கடவுளில்,
புழங்கும் கொள்கையில் புறமெனப் பட்டுச்
‘சிலவர்’* என்பதும், ‘சிறுதொகை’ யாவதும்
நிலமிசைக் கொடுமையின் நிலையெனும் ‘ஹனம்.’
மண்ணின் பரப்பில் மானிட வாழ்வை,
எண்ணின் ஹனம்,இன் ரெண்ணில் வாயின :

முடம்பல வாயின : முடவர்க் குதவக்
கடம்பட் டோமெனக் கதைப்பவர் பெருகினர் :
உழைப்போர் பலர் : இதில் ஹனரை வைத்துப்
பிழைப்போர் உண்டெனல் பேசுவும் கூசினம் :

எத்திசை யாயினும், ஏழையர் தம்நிலை
மத்தளம் போல், இரு மருங்கும் நொந்தது.

உறுத்தும் ஊனம், அங் கோர்புறம் : மற்றதன்
மருத்துவர் செய்யும் வஞ்சம் ஓர்புறம்.

ஏய்ப்பவர்க் கேழையர் எளியர் : இந்நிலை
மாய்ப்ப தெவ்வணம் : மாணிடர் தம்துயர்
தீர்ப்பது அன்புடன் தெளிந்த கல்வி : பின்
போர்ப்பறை யாவையும் பொய்யடா, பொய் : பொய் :

உலக நாடுகள் ஒன்றிய பேரவை
அலகி லாத்துயர் ஆற்றிடும் ஊனர்தம்
நிலைமை முற்றினும், நினைப்ப துண்டெனின்,
தலைவ ணங்குவம் : தாரணி ஓர்தினம்
ஊனம் யாவும் ஒழித்தது காணுவம் :
ஊனர் ஆண்டதற் கொத்திகை : வாழ்த்துவம்.

வாழ்க மேதை

வானத்து வெண்மதியை, கற்ப ணைக்கும்
மாளாத தொலைவினிலே வயங்கு கின்ற
மீனத்தின் இயல்புகளை, அவற்றிற் கப்பால்
விரிகின்ற பெருவெளியின் வியப்பை, பாடும்
கானத்தில் ஒன்றானார் போல, உண்மை
காண்கின்ற ஆர்வத்தில் மெய்ம்ம றந்து
வானத்து நூலறிஞர் ஆய்வர் : நாளும்
வளர்கிறது மனிதகுலம் வாழ்க மேதை :

அலைதவழும் வாரிதனி உலகம் : ஆங்கே
அமைந்துள்ள வாழ்வுழுறை யாதோ : ஒங்கும்
மலைதழுவி வருகின்ற தென்றல் பேசும்
மழலையிலே பொருளிலையோ : வண்டி ணங்கள்
உலைவின்றிப் பாடிமது உண்ணும் பூவில்,
ஒளிர்கின்ற பேரழகின் ஊற்றுக் காணக்
கலையிலையோ : இருள்கடந்தும் காண்பர் ஆயும்
கண்ணுடையர் : வளர்க்குவர், வாழ்க மேதை!

சிற்பிதரும் சிலையினிலே, ஒவி யர்தம்
 திறன்படைத்த காட்சியிலே, கவிஞர் உள்ளக்
 கற்பணையின் படைப்பினிலே, பருவ மங்கை
 கடைவிழியின் குறுகுறுப்பில் உயிர்போல் ஒன்றி
 நிற்கின்ற பொருளெதுவோ : மனிதர் நெஞ்சில்
 நிறைந்துள்ள உணர்வுகளின் தியல்ப ணைத்தும்
 கற்கின்ற வழியிலையோ : அறிவுத் தாகம்
 காணாது தணியாது வாழ்க மேதை!

இஃபெந்தன் தொழில்

மண்ண ஸந்திட, அலை தவழ்ந்திடும்
வாரி மழ்கிட, வரையி றந்தெழும்
விண்ப றந்திட, மீனி னம்நிறை
வெளிதி ரிந்திட, அவைக டந்துள
கண்டு ணரந்திட வேண்டி என்னுளம்
கவலும் ஓவ்வொரு கணமும் : நாள்தொறும்
உண்டு றைவது தவிர வேறெதும்
உணர்கி லாய்வயி றே,இஃபெந்தன்தொழில்

விழிநி றைந்தன விந்தை கோடியின்
விதிய றிந்திலன் : பண்டை மேதயர்
மொழிநி றைந்தன நூல்கள் யானதன்
முடிவு கண்டிலன் : புதுமை பொங்கிடும்
எழில்நி றைந்தது வையம், வாழ்விதன்
இயல்பு கண்டிலன் : வாடும் வேளையில்,
ஓழிவி றந்தெனை உணவு தேடென
உழற்று வாய்வயி றே,இஃபெந்தன்தொழில் :

கால மோவிரை கிண்ற தோர்சிறு
 கணமும் மீளுமோ : ஏழை இப்பெரும்
 ஞால மீதுறை நாட்க ளோசில :
     நான்தெ ஸிந்திட வேண்டும் உண்மைகள்
 சால வுள்ளன : ஓய்வ றிந்திலன்,
     சலிப்பி றந்துழைக் கிண்ற வேளளயில்,
 ஒல மிட்டெனை உணவு தேடென
     உரற்று வாய்வயி றே,இஃஃ தென்தொழில்.

யாருளர்

எங்கும் ஓடிவி ரிந்தனை வானமே :
என்று முள்ளனை, இறுதி இல்லையோ.
கங்கு காணப் பறந்து பறந்துயர்
கற்ப ணெப்புள் களைத்தது : பேரழில்
பொங்கு மாயிரம் வண்ணத்தி னோவியம்
பொழுதெ லாம் வரை தூரிகை தொட்டதார் :
தங்க மேனியில் தாரை பூண்டநின்
சரிதை காண்கிலம், சாற்ற யாருளர் :

கழியி எங்கதிர் காட்டுவை : மன்பதை
காலை யென்று மலர்ந்திடும் : கண்ணேனாளி
ஓழிய மைத்திரை ஓட்டுவை : கங்குல்வந்
துற்ற தென்ன வறங்குவர் : எண்ணியல்
மொழியு ணௌர்ந்தவர், நாழிகை, நாள், முதல்
முடிவில் கால மெனப்பல கூறுவர் :
வழிய றிந்திலன் : வைய வாழ்விதன்
மறைதெ ரிந்து வழங்க யாருளர் :

நீல்ம ஷைக்குலம் நின்றுபெய் அம்பலம் :
 நீண்ட கன்று நிறைந்தனை விந்தையே :
 வால்ம திப்பட கோடிடும் வாரியோ :
 வண்ண மாம்துணர் வாயவிழ் சோலையோ
 பால்நி றத்தொளிர் தாரைபல் லாயிரம்
 பரிதி மற்றிவை கூத்திடும் மன்றமோ :
 கால்தெ ரிந்திலம் : ஜயங்கள் கோடியில்
 கலங்கு மெம்குறை களைய யாருளர்.

செல்லுவ தெங்கோ க் சென்று சேருவ தெங்கோ

அமரவும், நம்மை நாமே ஆயவும், ஆதி தொட்டு
நமரிது வரையும் மண்ணில் நடந்துவந் தடைந்து கண்ட
இடத்தினை உற்று நோக்கி எண்ணவும், இனிமேல் செல்லும்
தடத்தினை, அஃது காட்டும் தலத்தினை, நினைக்க வும், நாம்
நேரமொன் றறியோம் : சற்றும் நின்றிடோம் : பயண மொன்றே
சாரம்னன் ருறுதி கொண்ட தன்மைபோல் ஒடு கின்றோம் :

செல்லுவ தெங்கோ : சென்று சேருவ தெங்கோ : இன்றும்
சொல்லுதற் கிலக்கு நம்மோர் துணிந்தது முண்டோ : அன்றி
எங்கெனும் முடிவி லாது, ஏனெனும் தெளிவி லாது
பொங்கிடும் காட்டு வெள்ளப் புனல்படு பொருளே போல,
இழுப்பவர் அறியோ மேனும், இழுபடு பொருளாய்க் காலம்
கழிப்பவர் ஆயி னோமோ : கற்பனை, கனவு, மிஞ்சிப்
பரவிய வெளியின் எல்லை பார்க்கினும், அங்கு சுற்றும்
இரவியும், மற்ற கோளும், எண்ணிறந் திமைத்து நிற்கும்

தாரகைக் கூட்டம் யாவும் தாண்டினும், எமது நெஞ்சின்
 பாரமும் புதிரும் தீரும் படிக்கொரு தெளிவு காணும்
 சாயல்கள் காணோம் : ஜூயம், தவிர்கிலோம் : மானி டத்தின்
 காயமும், உயிரும் எந்தக் காலமும் வளர்வ தென்னும்
 மூலமொன் றுணர்ந்தோம் : ஆயின் முடிவுகள் காணோம் : அந்தக்
 காலமும் வருமோ : அஃது காண்பதேம் கவலை யம்மா :

எங்கள் வாழ்வு

கலைசொட்டும் கனிளங்கள் வாழ்வு - அன்புக்
கதிர்வீசும் விழிசொல்லும் கதைகேட்டு வாழ்வோம் :

மலைவிட்டு வருகின்ற தென்றல் - உலவும்
மலர்க்காட்டில் குயிலோடின் னிசைபாடி மகிழ்வோம்

சிலையொத்த தளிர்மேனி உடலார் - காதல்
தேன்தன்னை மூரல்மலர் செம்பவள இதழாம்

இலையிட்டு வழங்கிடுவர் உண்போம் - உண்டு
இன்பத்தி லூறியர் அன்பில் தினைப்போம் :

திங்கள் மலர்வானச் சோலை - வாரிச்
சிந்தும் சுவைத்தேன் அருந்தித் தினைத்தே,

பொங்கும் உணர்ச்சிப் பெருக்கில் - காதல்
பூத்துக் குலுங்கிப் பொலன்செய்ய, மின்னும்

செங்கை யணைப்பில் களிப்போம் - ஊற்றுத்
தீஞ்சுவை நீர்போல், தெளிந்து, நிறைந்து

தங்கச் சிலைசமைந் தாற்போல் - வையத்
தாழ்வு கடந்த தனிநிலை காண்போம் :

மடியேறி விளையாடும் குழந்தை - இன்ப
 வாரிக்குள் விளைந்திட்ட தரளமோ - காதல்
 கொடியேறி அவிழ்ந்திட்ட மலரோ - எங்கள்
 கூட்டுக் களிப்பின் சிரிப்போ, கடல்குழ்
 படிவாழ்வு வானத்து நிலவோ - மழலை
 பருகத் தெவிட்டாத பண்பெண்ண சொல்வோம் :
 அடிவானக் கதிர்வண்ண உடலம் - அள்ளி
 அணைத்துக் களிப்பின் கரைகண்டு வாழ்வோம்.

வீடு கண்டோம்

கண்ணிடை நிறைந்தாள், என்றஞ்
கனவுகள் உருவம் பெற்று
மண்ணிடை நின்றா லென்ன
வந்தனள் : அன்பு காட்டி
எண்ணிடை அமுதம் சேர்த்தாள்,
எழிலினை வடித்துச் செய்த
பெண்ணிடை அரசி யன்னாள்,
பெறுவன யாவு மானாள் :

மன்பதை முதலி னின்று
வழிவழி படைத்த கோடி
இன்பமெய்க் கலையின், யாவும்
இயக்கிடும் வலியின், குழும்
துன்பவன் புயலில் வாழ்வின்
சுடர்நிலை ஊட்டிக் காக்கும்
தென்பதன், உயிர்ப்பின், ஊற்றில்
தெரிவையின் மூரல் கண்டேன் :

வெணுவ தென்ன நெஞ்சே
 விழைவதற் கிதன்மே லொன்றும்
 தாணுவ துண்டோ : வையம்
 துய்ப்பன அனைத்தும் தன்னுள்
 டனுமென் காதல் நங்கை
 பொருந்திய வாழ்வில், யாதும்
 ரெணுதல் நினைத்தல் கேட்டல்
 கடந்ததோர் வீடு கண்டோம்.

கவர்ந்திட்ட பொருளெதுவோ காணேன்

சிந்தனையின் ஆழத்தின் தெளிவில், உந்தன்
சிரிப்பொலிகள் கேட்குதடி! இயக்கும் சக்தி

உந்தனுடை அன்பன்றோ? உலக ணைத்தும்
ஒருயிராய்ச் சுருங்கிழன துருவம் கொண்டு
வந்ததுவோ? காண்கின்ற வடிவ ணைத்தும்
மங்கைநின தெழிலன்றி மற்ற காணேன்!

செந்தமிழே! தமிழ்ச்சுவையே! கவிஞர், சிற்பி
செய்யாத காவியமே! சிலையே! உந்தன்,

பொன்னுடலின் பேரெழிலோ? எழில்வி ரித்த
பொலன்கதிரின் நல்லொளியோ? ஓளிசி ரித்த
மின்னலெனும் சிற்றிடையோ? இடைச் சுந்த
மெல்லுடலின் நடைஅசைவோ? அசைந்த செவ்வாய்ப்
புன்னகையின் வெள்ளயிறோ? எயிறு போர்த்த
பூவிதழின் நன்மதுவோ? மதுந ணைந்த
கன்னல்மொழித் தீஞ்சுவையோ? எனது நெஞ்சம்
கவர்ந்திட்ட பொருளெதுவோ? காணேன் அம்மா!

இறைவனும் எளியனமிமா

நெஞ்சினில் நிறைவாய்! பற்ற
நீள்கரம் வளையும் போது
அஞ்சிநீ அகல்வாய்! கண்கள்
அயர்ந்தபோ தெல்லாம் மெள்ளப்
பஞ்சணை வருவாய் : இன்பம்
பருகிடத் துணிந்த காலை
வஞ்சிநீ மறைவாய்! நீ செய்
மாயமோர் கொடுமை யம்மா!

ஆண்டுகள் கோடி நின்றன்
ஆட்சியைப் பாடும் மாந்தன்,
வேண்டுவ தெதுவோ? நெஞ்சம்
விரும்பிய தனைத்தும் இன்னும்
காண்டிலன் : கடலும் வானும்
கடந்ததோர் புதிராய் நின்றாய்!
ஈண்டுளைக் குவமை தேடின்
இறைவனும் எளிய னம்மா!

புதுவைத்தநிததமிழ்க்குயில்

இருள்கவிந்த தமிழ்வானை எழில்செய்த
எழில்நிலவே, எம்மைச் சூழ்ந்த
மருள்தீர்க்கும் அருமருந்தே, வளர்கலையின்
பிறப்பிடமே, தமிழர் கட்குப்
பொருள்கணிந்த பாவிசைக்கும் தமிழ்க்குயிலே
புதுவைத்தந்த மணியே, உன்றன்
பெருநெஞ்சம் பாழுறும் பேரூற்றாம் :
பாக்களெலாம் அமுத ஊற்றாம் :

வரப்பெடுத்த தோள்களுக்கும் வளையணிந்த
கைகளுக்கும் உரிமை வாங்கப்
புறப்பட்ட போர்வீரா : புதுக்கருத்தாம்
புதுவழியாம் கணிகள் மிக்கத்
தரத்தக்க தமிழ்த்தருவே : தமிழகத்தின்
புதைபொருளே : அஞ்சி னோர்க்கு
மறத்தினையும், ஏழைக்கு வாழ்வினையும்
தருவதற்கே வாழ்ந்தாய் வாழி :

இன்னிசையின் கவைபிழிந்து இசையமுதாய்
 வழங்கிவிட்டாய், இருண்ட வீட்டில்
 வெண்ணிலவை நிகர்குடும்ப விளக்கேற்றித்
 தமிழியக்கம் விதைத்தாய் : உன்கண்
 முன்னியற்கை அழகாகச் சிரித்தாள் : பாண்
 டியன்பரிசால் முத்த மிழ்த்தாய்
 புன்னகைபூத் தின்புற்றாள் : புத்துலகப்
 பாவரசே வாழி : வாழி :

இலக்கியத்துக் கணிசைய்தாய் : இசைக்கலையின்
 வளம்மிகுத்தாய் : நிறைந்த மூடப்
 பழக்கத்தை வேறுத்தாய் : பைந்தமிழைப்
 புதுப்பித்தாய் : ஒடிந்த நெஞ்சும்
 கிளர்ச்சிபெற முரசொலித்தாய் : உரிமைனக்
 கிளர்ந்தெழுந்தாய் : தமிழர் எங்கள்
 உளத்தினிலே குடிகொண்டாய், வாழிபுகழ்க்
 குன்றினுச்சி உலவு நீயே.

பாரதி நின் அறங்கள் வெல்க

செந்தமிழின் வாழ்விலொரு திருப்பம் கண்டாய் :
தீங்கவிதை இலக்கியங்கள் புலவர் கட்கே,
சொந்தமென நின்றதொரு தோற்றம் வென்றாய் :
சொல்கடந்த புதுவாழ்வு தமிழன் ணைக்கு
வந்ததெனப் புதுக்கவிதை படைத்தாய் : பாட்டின்
வரியணைத்தும் மின்விசையின் வலிமை ஊட்டித்
தந்ததமிழ்ப் பெருங்கவிஞு : கவிதைத் தாயின்
தலைமகனே : பாரதி : நின் தலைமை வெல்க :

சுவைபுதிது : சொல்புதிது : பாடத் தேர்ந்த
துறைபுதிது : முறைபுதிது : பாடி நின்ற
அவைபுதிது : பொருள்புதிது : கவிஞர் : நீஎம்,
அவலத்தின் ஊற்றுகளை ஆய்ந்த எண்ணைக்
குவைபுதிதுன், குறிபுதிது : நமது பண்டைக்
கொள்கையெனும் தருவினில்நின் பார்வை கண்ட
குவைபுதிது : மலர்புதிது : புதுயு கத்துக்
கவியர்சே : பாரதிநின் கலைகள் வெல்க :

அச்சமெனும் சிறுமையினை அறியா நெஞ்சம் :
 ஆளுமையின் உருவமென அமைந்த தோற்றம் :
 துச்சமென உடமைகளை, உயிரை, என்றும்
 துறப்பதற்குத் தயங்காத துணிவு : யார்க்கும்
 இச்சகம்செய் தறியாத ஏற்றம் : மண்ணில்
 எவருக்கும் வணங்காத தகைமை : வாழ்வில்
 உச்சமெனும் மெய்யறிவுப் பார்வை : சேர
 உயர்ந்தவன் நீ : பாரதிநின் ஒழுக்கம் வெல்க :

என்னத்தின் ஆழத்தை நினைந்தோம் : நின்றன்
 இதயத்தின் பரப்புக்கு வியந்தோம் : கொள்கைத்
 தின்னத்தின் உயர்வெண்ணி மலைத்தோம் : சிந்தைத்
 தெளிவுக்குப் பணிந்தோம் : நின் ஓவி யத்தின்
 வண்ணத்தின் எழில்கண்டு, பன்மை கண்டு
 மயங்கினம் யாம் : ஊடுருவும் மதிந லத்தின்
 கண்அத்தி லாதைதயும் காண நின்ற
 காவியத்தின் நாயக : நின் கனவு வெல்க :

வளியனைய உணர்வ லைகள் எழுந்துன் நெஞ்சில்,
 வழிநின்ற மலைசாய்க்க வளர்ந்த போதும்,
 தெளிவுடைய சிந்தனையின் திறம், ம யங்காத
 திறனுடைய, பெரியோய் : பல்திசை, கடந்த
 ஒளியுடைய பார்வையினோய்! மண்ணும் விண்ணும்
 ஒருங்கிணைய நின்றதமிழ் முனிவ, பொங்கும்
 அளியுடையை : மெய்யுடையை : தீய தீய்க்கும்
 அனலுடையை : பாரதி, நின் அறங்கள் வெல்க :

காவியங்கள் கலைகள் அவன் பெருமை பேசும்

நீரெல்லாம் அவன் வியர்வை : தமிழ் கத்தின்
நிலமெல்லாம் அவன் நடந்த தாரை : வாழும்
ணீரெல்லாம் அவன் மூச்சின் காற்று : எம்மோர்
உயர்வெல்லாம் அவன் தந்த பிச்சை அன்றோ?

வணங்காது நிமிர்ந்ததலை : வாரி யன்ன
வற்றாத கருத்துக்கள் மலரும் உள்ளம்.
உணங்காத தாளாண்மை : எதற்கும் அஞ்சா
உரங்கொண்ட பெருந்தலைவன் : உழைப்பின் சின்னம் :

இல்லையென நீள்கரமும், இறுமாப் போடு
இந்தாவென் றெமுகரமும் கடவு ளென்னும்
வல்லவனின் படைப்பல்ல : மனிதன் குற்றம் :
மாற்றுவது முறை யென்றான் : வழியும் சொன்னான் :

மனிதன் நீ : வையத்தின் மன்னன் : தாழ்வு
 மனப்பான்மை யில்லாது மண்ணில் நிற்கும்
 துணிவு பெறு : பகுத்தறிவின் துணைகொள் : என்று
 சொன்னவன் : எம் தென்னகத்தின் துயர்து டைத்தான் :

தடம்சொன்னான் : தமிழருக்குக் கண்ணும் காதும்
 தன்னறிவும் மனவலியும் தந்தான் : என்றும்
 கடன்பட்ட தமிழுலகம் நன்றி சொல்லும் :
 காவியங்கள் கலைகள் அவன் பெருமை பேசும் :

மண்ணோடும், வளியோடும், வாணோடும் வாழ்வாயி

மலைசாய்ந்த தெயகோ : தன்மான
உணர்வ ணைத்தும்வடித்து) எடுத்த
சிலைசாய்ந்த தெயகோ : தென்னகத்து
மண்முமுதும் தெளிவு கண்ட
நிலைசாய்ந்த தெயகோ : நீதியெலாம்
தானாகி நின்ற வேந்தன்
தலைசாய்ந்த தெயகோ : தமிழகத்தின்
கொழுகொம்பு சாய்ந்த தம்மா :

நீயில்லாத் தமிழ்மண்ணை நினைந்தறியோம் :
ஏழையர்யாம் நெஞ்ச விந்து,
வாயில்லாப் பூச்சிகளாய் வழிகின்ற
விழிநீரும் வற்றிச் சோர்ந்து
தாயில்லாப் பிள்ளையினும் தாழ்ந்தவராய்ச்
சாம்புகிறோம் : தமிழ கத்தைப்
பாயில்லாக் கலமாக்கிப் படுத்துறங்கும்
உணரானை பார்ப்ப தெங்கே?

வெண்தாடி வேந்தெங்கே வேழுத்தின் :
 நடைஎங்கே? சீர்தி ருத்தப்
 பண்பாடி ஒளிசேர்த்த பகுத்தறிவின்
 சுடர்எங்கே? பழமை கோடி
 மண்வீழச் சாய்த்திட்ட மாவீரன்
 குரலெங்கே? மானி டத்தின்
 புண்டேடி அதிலுள்ள புரைதேடி
 ஆற்றியவன் போன தெங்கே?

உன்னோடு தமிழ்மண்ணின் ஓப்பற்ற
 வரலாற்றின் ஒருச காப்தப்
 பொன்னோடு முடிந்தது, நீ புகழ்காதை
 நாயகனாய்ப் பூத்தாய்! உந்தன்
 தென்னாடும், தமிழினமும், தீந்தமிழும்
 வாழும்வரை திரவி டத்தின்
 மண்ணோடும், வளியோடும், வானோடும்
 ஒன்றாகி வாழ்வாய் ஜூய!

வளர்கின்ற நினைது புகழ் வையம் பேசும்

வாண்கடந்த பனிவணையின் வலிகடந்த
தமிழ்மலையே : வாழ்வில் எங்கள்
ஊன்கலந்து நாயகனே : உயிர்கலந்து
தலைவு : எமக் குயர்வு தேடிக்
காண்நடந்தாய் : மலைகடந்தாய் : காலமெலாம்
போராட்டக் களத்தில் நின்றாய் :
ஏன் மறைந்தாய் : எந்தைஞனே எவரழைத்தார்?
எம்மின்றனக் கிணியா ருண்டோ?

விண்ணுலகம் ஓவ்வாத, விரிந்ரகம்
ஏற்காத வேந்தே : நானும்
மண்ணுலகில் எம்மோடு வாழ்வதுதான்
முறையன்றோ? வாழ்வில் எங்கள்
கண்ணுலவும் நாயகனே : கருத்துலவும்
தலைவு : எமைக் கதற விட்டுப்
பண்ணுலவும் காவியமாய்ப் பகுத்தறிவின்
போர்க்கதையாய்ப் படர்ந்த தேனோ?

ஒழிவறியாய் : நின்போருக் கோய்வறியாய் :
 இடர்மிகுங்கால் ஒதுங்கி நிற்கும்
 வழியறியாய் : தீமையென மனங்கண்ட
 செய்திகளை மறைத்துப் பேசும்
 மொழியறியாய் : பதவியெனும் முடிதேடி
 யறியாத முனிவ : சாதிப்
 பழியறியாத் தமிழகத்தைப் பாராமுன்
 எதைத்தேடிப் பறந்தாய் ஐயா?

வாழ்வளித்தாய் எளியோர்க்கு : வலியளித்தாய்
 நலிந்தோர்க்கு : வந்த பண்ணைத்
 தாழ்வொழித்தாய் : நாடெங்கும் தன்மானப்
 பேருணர்வு தழைக்கச் செய்தாய் :
 பாழ்நிலத்தில் ஏர்பிடித்தாய் : பண்படுத்தி
 விதைவிதைத்தாய் : பயிரும் கண்டாய் :
 வாழ்விருக்கும் காலமெலாம் வளர்கின்ற
 நினைபுகழ் வையம் பேசும்.

செந்தமிழங் கில்லையெனில் திரும்புவாயோ

தெள்ளுதமிழ் மொழியிருக்கப் பொன்னி பாயும்
செந்தமிழ்நா டிங்கிருக்கப் பொருள்ளி றைந்த
வள்ளுவர் தம் குறளிருக்கச் சங்கந் தொட்டு
வந்ததமிழ்க் கவிதைகளின், கலையின், பண்பின்
கள்ளுயரும் சுவையிருக்கத் தமிழர் நாங்கள்
கனவெல்லாம் நீயாகச் சூழ்ந்து நிற்கச்
செல்லுலகம் வேறொன்று கண்டா யோ : நின்
செந்தமிழங் கில்லையெனில் திரும்பு வாயோ :

சிந்திடுமெம் கண்ணீரின் வெம்மை சேராச்
சேய்மையிலோர் உலகுளதோ : புழுங்கி நொந்து
வெந்திடுமெம் உள்ளத்தின் விம்மல் கேளா
வெளியொன்று கண்டாயோ : உன்னைத் தேடி
வந்திடுதற் கெவரிடமும் வழிசொல் லாது
மறைந்ததுவும் உன்அன்பின் மரபோ அண்ணா :
எந்துயரம் நீயறிதற் கியலா ஒன்றோ :
இயற்கைக்கு நீகூட எளியன் தானோ :

கல்லறையே, உன்மடியில் அமைதி கொண்டோன்
 கனவுகளை அறிகுவையோ : அவன்வி ஷைந்த
 வல்லரசின் அடிப்படையை உணரும் தன்மை
 வாய்ந்தனையோ : மானிடர்க்கே பெருமை செய்த
 சொல்லமுத்த தமிழ்மகனின் தசையும் நாரும்
 சொல்கின்ற செய்தியெமக் கெடுத்துக் கூறும்
 வல்லமையொன் றுள்ளனையோ : வானந் தோய்ந்த
 மலையின்றுன் பிடிமண்ணுள் மறைந்த தம்மா.

இயற்கை நிலைகள்

வாழ்ந்தநாள் பழமை யாக,
வளர்ந்தளம் மொழியும் மண்ணும்
தாழ்ந்தநாள் வந்தான் : எங்கள்
தவமெலாம் முடிப்பே னென்று
சூழ்ந்தனன் : தனது தொண்டு
துவங்கினன் : தொடரா முன்னம்
வீழ்ந்தனன் : நாடு முற்றும்
வெறுமையே விரிந்த தம்மா :

முழுவது மிருளே : யாவும்
முடிந்தது : நெஞ்சு மேநி
தொழுவதற் கொண்று மில்லை :
துயரத்தின் எல்லை நின்றோர்
அழுவதற் கெதுவு மில்லை
ஜூயகோ, தமிழர் நாங்கள்
எழுவதற் கிலையோ : பாவி
இயற்கையே என்செய் தாய்நீ :

தொன்றுள வளமும், சங்கத்
 தூய்தமிழ்க் கலையும், ஒங்கி
 நின்றுயர் தமிழ்நி லத்தை
 நிறைகடல் அலைவி முங்க
 அன்றொரு முறைவெ குண்டாய் :
 தமிழர்யாம் அனாதை யாக
 இன்றொரு முறைவெ குண்டாய் :
 இயற்கையே என்செய் தாய்நீ :

யாதுமெம் ஜாரே, மக்கள்
 யாவரும் ஒருவ ரென்றோம் :
 நீதுகண் டெதிர்த்தோம், அன்பும்
 செம்மையும் தவமும் போற்றி,
 ஏதுமெம் மறைநூல் கண்ட
 உயர்வழி முயன்றோம் : மென்மேல்
 ஏதுபின் வெகுண்ட தெம்பால் :
 இயற்கைநீ கொடிய ளம்மா.

புதூரைந்தும் பூனூதற் கொருவனமிமா

மேருவை மேலும் கீழும் விஞ்சியோன் : மேரு தோய்வெண் நீருள தூய்மை வென்ற நெஞ்சினென் : நீர்சு மந்த காருள வளங்கள் மீறும் கருணையென் : காலம் வென்ற நேருவின் பரிமா ணங்கள் நினைவினும் விரிந்த தம்மா :

* சிறுமையோன் றறியான் : மண்ணில் தேவனாய் நின்ற மாந்தன் : வறுமையின் நிழலும் சாயா வண்மையின் வடிவாய் வந்த பெருமகன் : பெரிய வன்றிப் பிறவெதும் கண்டு தாங்கும் பொறுமையோன் றில்லோன் : வாழ்வின் புனிதங்கள், தசையும் நாரும்

உருவமும் பெற்ற தன்ன உத்தமன் : புத்தன் சொன்ன தருமமும், சமனர் அன்பின் தன்மையும், பக்தி, ஞானம் கருமமும் பிரித்து ரைத்த கண்ணனின் வழியும், தொன்மை மருவிய தமிழி னத்தின் மறைகளும் அறிந்தோன் : மற்றும்

பாரதம் தந்த யாவும் பயின்றவன் : பயின்ற வற்றின் சாரமும், சார மற்ற சக்கையும் தெளிந்து தேர்ந்த காரணன் : உணர்வும் ஆய்வும் கலந்துநின் றுலகம் கண்ட பூரண மனிதன் : இந்தப் புவிக்கொரு புதல்வ னம்மா :

இந்திய மண்ணின் காதல் இதயமே நிறைந்த தேனும் சந்ததம் மானி டத்தின் தளையெலாம் தகர்க்கும் வேள்வி சிந்தையிற் கொண்ட செம்மல் : தியாகமே வடிவ மாக வந்தவன் : மாண்ப ணைத்தும் மனிதனாய் மலர்ந்த வள்ளல் :

அடிமையின் நீழல் காணா ஆட்சியும், ஆட்சி முற்றும் குடிமகன் கையில் தந்த கொள்கையும் : கொள்கை மூலம் மிடிமையின் பிடியி னின்று மீட்சியும், மனிதர் ஏற்றப் படியெனும் தத்து வத்தைப் பார்ஷு முழங்கி நின்றோன் :

நிகரென அவனை ஒத்து நின்றவர் அரிதே : மண்ணில் மகளென அவன்றி ஸைக்கு வளர்ந்தவர் அரிதே : காலம் உகமெனச் சூல்,இ ருந்திவ் வுலகினுக் களித்த தெய்வப் புகழினன் : புகழ் ணைத்தும் பூஜுதற் கொருவ னம்மா!

வெறுமை விரிவு

பொழுது மறையப் புறங்கவியும் மையிருளின்
விழுமம் துடைக்க விளக்கேற்றும் மண்ணுலகம் :
அன்பின் ஒளித்தூர் அவிந்திடவும், வெந்துயரத்
துன்பின் திருள்குழுத் தூர்ந்திட்ட நெஞ்சுகத்தில்
ஒளியேற்ற வையம் ஒருவழியும் கண்டிலதால் :
வளியாற்றா தாடி மயங்கும் மலர்க்கொடிபோல்
அலைகின்ற எண்ணம், அன்புக்கால் சாயக்
குலைகின்ற உள்ளம், கொழுகொம்பு கண்டிலதால் :
இம்மா நிலத்தில் இனியான் மனங்குளிர
'அம்மா' என அழைக்க யாருள்ளார் : அம்மாநீ
துஞ்சியபின், அன்புள்ளம் தூங்கியபின், உண்ணருமைப்
பஞ்சனைய மேனி படுத்த பெருநெருப்பென்
நெஞ்சம் உயிரிருக்க நீறாக்கும் வேதனையின்
வஞ்சம் உணராயோ : வருந்தி அணுஅணுவாய்
எண்ணம் சிதைந்தே, இதயம் புரையோடி,
மண்ணகத்து யாவும் வறிதாகி, வாழ்வும்
பெருமூச்சாய்த் தேம்புதலாய்ப் பெருகும் விழிநீர்
வருமூற்றாய்த் தேய்ந்துவிட்ட மாற்றம் அறியாயோ :

மண்ணே கொடியோய்நீ, வாழும் உயிர்க்குலத்தின்
கண்ணே யனைய கவர்வாய் : எம் கைதிருகி
எடுப்ப தொழியாய் : பின் இணையான ஏதும்
கொடுப்ப தறியாய்நீ, கொள்ளள இதுதகுமோ :

பழனம் வறண்டு பயிர்கருகின், தண்ணீர்
உழவர் இறைத்தங் குயிர்கொடுப்பர் : மானிடர்தம்
உள்ளம் வறண்டு உயிர்கருகும் காலத்து
வெள்ளப் புனிலெதுவும் வியனுலகே கண்டிலையோ.

பாலை வாழ்வு

சென்றநாள் நினைவு கள், பல்
சிக்கலில் பினைந்த வாழ்வின்

இன்றைநாள் கடமை கள், நம்
எதிர்வரும் காலம் தன்னுள்
நன்றெலாம் கொண்டும் என்னும்
நம்பகம் : இவையே வைய
மன்றிடை முடிவி லாது
மானிடர் ஆடும் சூத்தாம் :

துஞ்சிய நாளின் எண்ணம்
துயரினைப் பெருக்கின், இன்றும்
நெஞ்சிடை வெறுமை ஆட்சி
நிலவிடின், வரலீ ருக்கும்
எஞ்சிய காலப் பாதை
இருளெனின், வாழ்வின் பாரம்
அஞ்சுதற் குரிய தன்றோ :
யாவுள் விழைவ தற்கே :

தந்தையும் கொடியன் : அன்புத்
 தாயுமத் தகைய ளே : என்
 முந்தையும், இற்றை, நாளை
 மூன்றையும் தம்மோ டன்றோ
 வெந்திடக் கொண்டு சென்றார்
 மீதமொன் றிலையால் : வெந்நீர்
 சிந்திடும் விழிகாள், யாவும்
 தீர்ந்தபின் அழுவ துண்டோ.

பாரதி கண்ட பாரதம்

முன்னுரை

காற்றில் மிதந்துவரும் கவிகேட்க வீடமைந்து
வீற்றிருக்கும் நல்லதமிழ் மேலோர்காள் : புத்தாண்டு
பாவில் நனைந்து, தமிழ்ப் பாவலர்தம் பண்வளரும்
நாவில் தவழ்ந்துவர, நன்னாளில் பாவரங்கம்
கூட்டுவித்த வாளெளியீர்! கூடி அமர்ந்தின்று
பாட்டுக் கொரு புலவன் பாரதிகாண், பாரதத்தை
எண்ணுதற்கும், செந்தமிழில் ஏத்துதற்கும், விண்வெளியை
மண்ணுலகில் காணும் மனம்கொண்ட பாரதியைப்
பாடுதற்கும், நூற்றாண்டுப் பாவலர்க்குப், பாமாலை
சூடுதற்கும், வந்தமர்ந்த தூயதமிழ்ப் பாவலர்காள்!
பாட்டின் திறமறியேன்; பண்ணறியேன் : காவியஞ்சேர்
ஏட்டின் நலமறியேன்; இலக்கியத்தின் மாளிகையில்
மழைக்கொதுங்கும் பேறில்லேன்; வாழ்வில் பணியாற்றிப்
பிழைப்பதுவும், ஓரளவு பெயருளதும் வேறுதுறை :
பொறியியலைக் கற்றவன் நான்; பூதப் பொருள்பலவின்
நெறியுலகில் நிற்பவன் நான்; நிலத்தோடும், நீரோடும்

---

* கவியரங்கம் : தலைமையுரை : அகில இந்திய வாளெளி நிலையம்,
சென்னை, தமிழ்ப் புத்தாண்டு : 1982.

கல்லோடும், மண்ணோடும் கனிவளத்தைப் பேசுகின்ற
 சொல்லோடும் வாழும்எனைத் தூயதமிழ்ப் பாவுலகில்
 மகிழும் திறன்வாய்ந்தார் மன்றத் தலைமைபெற
 அகிலன் பிடித்திங் கமர்த்தியுளார் : நண்பனுக்கு
 அல்லல் தருவதுவோ அன்புள்ளார் செய்கை : என்
 வல்லமையும் வேறு : வழிவேறு : வாழ்வினில்நான்
 தேடும் பொருள்வேறு, திசைவேறு : கற்பதற்கு
 நாடும் பொருள்வேறு : நான்பாட யார்கேட்பார்!
 அரங்கத்திற் பாடுவதற் காசுகவி யல்லேன்நான் :
 கரங்கொட்டி ஆர்ப்பரித்துக் கலகலென நல்லவையோர்
 சுவைக்குத் தமிழ்பாடும் சொற்சிலம்பம் காணேன்யான் :
 அவைக்குத் தகுந்தசொல் அறியாதேன் : காலமெலாம்
 கல்லில் சிலைசெதுக்கும் கலைஞரைப்போல், யான்பழகும்
 சொல்லில் புதியதமிழ்த் துறைபடைக்கும் ஆவலுடன்
 எழுதித் திருத்துபவன் : எழுதி முடித்தபின்னர்
 பழுதென் றாதுக்குபவன் : பாடிப் புகழ்காண
 ஒருகவிதை போதுமனும் உள்ளத்தன் : சொல்அமைந்தால்
 இருவரியும் போதுமன என்னுபவன் : இன்று வரை
 கவியரங்கம் ஏறாது காலம் கழித்தவன் யான் :
 புவியறிந்தோர், செந்தமிழர் போற்றும் புகழ்நிறைந்தோர்
 தகுதியுளோர் பாடுங்கால் தலைமைச் சுமையற்கும்
 மிகுதி கொடிதன்றோ! வீற்றிருக்கும் பாவலர்கள்,
 சொல்லென்னும் ஆயுதம்,தாம் சொன்னதெலாம் கேட்கின்ற
 வல்லமை,ஓர் மந்திரம்போல் வாய்த்தவர்கள் : தம்கையில்
 ஏடெடுத்த பின்னர், எழுதுபொருள் சொன்னாலும்
 நாடெடுத்துப் போற்றுகின்ற நற்கவிதை செய்திறனார் :
 இம்மென்னு முன்னே எழுநூறும் எண்ணுரூறும்
 அம்மென்றால் ஆயிரம்பாட் டாக்குதிறன் இன்றுமுளார் :

ஆழமுடைச் சிந்தனையோ டழகுதமிழ்ச் சொல்கேர்த்து
 வேழமெனப் பாவுலகில் வெற்றிநடை போடுபவர்,
 கவியரங்கம் முன்புபல கண்டவர்கள் : காவியஞ்செய்
 புவியரங்கில் நீண்ட புகழ்படைத்த பாவலர்கள் :
 எண்மர் குழுமியுளர் : இவர்பாடக் கேட்பதற்கு
 உண்மை விருப்போடு உங்களைப்போல் யானுமுளன் :
 அவர்கவிதை கேட்போம்நாம் : அதற்குத் தடையாகும்
 தவறெற்றுவும் செய்யேன்நான் : தலைமைப் பொறுப்பதனை
 ஏற்றார் அனைவருக்கும் இத்தருணம் என்னுடைய
 கூற்றாக ஓரிருசொல் கூறிடுவன் : அன்போடு,
 மலரும் தலைமுறையை வரவேற்பீர்; நாள்தோறும்
 புலரும் பொழுதோடு, புதியதிறன் தோன்றுவதை
 ஏற்கும் மனம்பெறுவீர்; இளையர் முடிகுடப்
 பார்க்க, மனந்திறந்து பாராட்ட முன்வருவீர் :
 மற்றவர்க்கு வாய்ப்பளித்து, வாழ்வில் தலைமைபெறும்
 கொற்றம் படைத்தவரைக் கூட்டிவரும் பேருள்ளம்
 பெற்றவர்க ளன்றோ பெருந்தலைவர் : அன்னவர்கள்
 உற்ற திருநாடு உயர்வடையும் : இங்கெனது
 தலைமைக் கவிதை, பெருந் தடையாக நிற்கின்ற
 நிலைமைக் கிடமின்றி, நீட்டாமல், முன்னுரையைச்
 சுருங்க முடிப்பேன்யான் : சூழ்ந்திங் கமர்ந்துள்ள
 அருங்கவிஞர் சொல்கேட்க ஆவலுளம் ஆதலினால் :

பாரதியின் உள்ளூளி அன்று கண்ட
 பாரதத்தை நாம்கருதிப் பாட வந்தோம் :
 பூரணத்தின் நிலைகண்டோன் : ஞானப் பார்வைப்
 பொலிவுடையோன் : புதுயுக்ததைப் பொருந்தி வாழ்ந்தோன் :

பாரத்தை மனங்கொண்டு பாடி னாலும்
பார்முமுதும் ஒருகுமுவாய்ப் பார்த்த மேதை :
நாரதர்க்கும் மிஞ்சியதோர் நாவின் செல்வன்
நாவசைத்து நாடசைத்த கவிதை வேந்தன் :

வறுமையிலாச் சமுதாயம் : வயிற்றுப் பாட்டின்
வாட்டமிலாச் சமுதாயம் : மனத்தில் என்றும்
சிறுமையிலாச் சமுதாயம் ; ஊற்று நீர்போல்
தெளிவுடைய சமுதாயம் செய்ய வந்தோன் :

சாதியிலாச் சமுதாயம் ; உயர்வு தாழ்வுச்
சதியறியாச் சமுதாயம்; எளியோர்க் கெல்லாம்
நீதிசெயும் சமுதாயம், நமது மண்ணில்
நிலைநாட்டப் பாடியவன் : நிகரோன் றில்லான் :

நிறம்கடந்து, மொழிகடந்து பிறந்து வாழ்ந்த
நிலம்கடந்து மதம்கடந்து மானி டத்தின்
திறம்நினைந்து பாடியவன் : புதிய காணும்
சிந்தனையில் பலயுக்ததைச் சேர்த்துக் கண்டோன் :

அறிவியலின் பேராற்றல் அறிந்த மேதை :
அறிவுயுகம் மலர்வதனை அன்றே கண்டோன் :
பொறியியலும், தொழில்ஜியலும் கவிதை பேசும்
பொருளாக உயர்த்தியவன் : புதுமை செய்தான் :

காட்சிகளும், வருணனையும், வீரம், காதல்,
காவியமும் பாடுவதைக் கடந்து, மண்ணின்
மாட்சியினைப் பாடுவதில் மகிழ்ந்தோன் : போற்றி
மானிடத்தைப் பாடுதற்கு வந்த மேதை :

பாரதியின் பரிமாணம் பலவென் றாலும்,
பாவலர்கள் சிலதலைப்பில் படைத்த எிக்கும்
சீரமைந்த கவி கேட்போம் : அது கடந்து
செய்த புதுக் கவிதையையும் செவிம டுப்போம்.

முடிவுரை :

தேமதுரத் தமிழ்மொழியில் ஆழந்த நெஞ்சச்
சிந்தனைகள் பலவற்றைக் கவிஞர் எண்மர்
நாமறியப் படைத்தார் : நம் செவியிற் கொண்டோம்
நல்லவர்தம் சொல்கேட்ட நலங்கள் பெற்றோம் :

விடுதலையைப் பாடியவர் : ஒருமைப் பாட்டின்
மேன்மையினைப் பாடியவர் : வறுமை என்னும்
வடுமறையைப் பாடியவர் : சாதி என்னும்
வசையொழியைப் பாடியவர் : காதல் மாதர்

பெருமையினைப் பாடியவர் : தொழிலில் செல்வம்
பெருக்குவதைப் பாடியவர் : உலக நோக்கின்
அருமையினைப் பாடியவர் : பிறர்க்கு ஷைக்கும்
அறம்பற்றிப் பாடியவர், அனைவர் கண்ட—

பாரதியின் பார்வையிலோர் பொதுமை உண்டு :
பாவலர்க்குள் மாகவியாய் அவனைச் செய்த
தாரகமும் அதுவாகும் : மானு டர்க்குத்
தரணியொடு வானுலகின் தலைமை தந்தான் :

வேதங்கள், உபநிடதம், முன்னோர் செய்த
விரிவுரைகள், தத்துவங்கள், விளக்கம், கோடி
வாதங்கள் யாவெனினும் அறிவுப் பார்வை
வழிநின்று ஆய்ந்துணரும் மரபு கொண்டோன் :

பராசக்தி என்றாலும், காளி பாதம்
பணிந்தாலும், விநாயகரைப் பாடி னாலும்
விராவியன் வேண்டுவதோன் றுண்டு : “மாந்தர்
விண்ணவரின் மேலாக விளங்க” வென்றான்.

அண்ணாந்து விண்ணுலகைப் பார்த்துப் பார்த்து,
அங்குசெலும் வழிதேடி யலைந்தோர் தம்முன்
மண்ணேநம் சுவர்க்கமெனும் மாற்றம் சொன்னான் :
மானிடர்கள் அமர்களாய் வளர்க வென்றான் :

மானுடரை அமரிரென மாற்று தற்கு,
மன்மீது, பராசக்தி மங்கை யென்னும்
ஹனுருவம் பொற்றாள்ளன் றுரைத்தான் : அந்த
உள்ளத்தின் பரிமாணம் உரைக்கப் போமோ!

வரம்பறியாக் கணவுகளைத் தாங்கி நின்ற
மனஞ்சமந்து வாழ்ந்தாரு மானி டன் : தன்
திறம்பெரிதாம் என்பதையும் உணர்ந்தோன் : மாந்தர்
தேவரினும் உயர்கவனச் செய்தி சொன்னோன் :

நெஞ்சமொம் ஆசைகளாய் நிறைந்து நின்றான் :
நிறைவெல்லாம் கடந்தாரு நிலைவி ஷழந்தான் :
விஞ்சையெலாம் விஞ்சிஓரு வினை விஷழந்தான்
விண்கடந்து வெளிகடந்து மேலே நின் றான் :

உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஹற்றெ டுத்து
உடலோடும் உயிரோடும் ஒன்றும் ஆசை
வெள்ளத்தைத் தடுப்பதிலை : மனிதன் நெஞ்சம்
விஷழவதெலாம் பெறுவன்னும் வேதம் தந்தான் :

பண்பாட்டின் வினைவிடமாய், கலைகள் கோடி
படைத்திட்ட பெருநிலமாய், பரத நாடு
மண்போற்ற வாழ்ந்ததுவும், பிற்றை நாளில்
வலியிழந்த வரலாறும், மாற்றம் யாவும்

தெளிவோடும், திறனோடும் தேர்ந்தோன் : நம்மைத்
தேய்ப்பனவும், தீய்ப்பனவும் தெரிந்தோன் : தெய்வ
ஒளிபோல பொருளனைத்தும் உருவிச் செல்லும்
உள்ளத்தன் : பாரதத்தை உணர்ந்தோன் : ஓர்ந்தோன் :

நிலவளமும், நீர்வளமும், நீலம் போர்த்த
நெடுங்கடலின் பொருள்வளமும் நிறைந்த நாட்டில்
இலமென்ப திடம்பெற்ற தேன்னன் ரெண்ணி
ஏங்கியவன் : எதிர்காலம் ஏற்றம் காண,

பாரதத்தில் தொழில்யுகத்தைப் பார்க்க, மேற்கில்
பயில்கின்ற கலையனைத்தும் படைக்க, மண்ணின்
சீரனைத்தும் நம்தேயம் சேர்க்க, வையச்
செல்வமொம் துய்த்துநமர் தினைக்க, எண்ணும்

கனவுகளும், ஆசைகளும் வளர்ந்து நின்று
கனலாகக், கதிராகக் காய்ந்த நெஞ்சின்
நினைவுகளைக் கவிதையென நெய்து தந்தோன் :
நினைத்தவொம் பெறுகின்ற நெறிவி ஷழந்தோன் :

பெண்ணுலகின் குறையெனினும், சமுதா யத்தில்
பிற்பட்ட குலமெனினும், பிளவு சூழ்ந்த
மண்ணுலகின் வர்க்கமுறை யெனினும், கண்முன்
மானிடத்தை ஒருநிறையாய் வைத்து நோக்கி,

நீதிசெய் வேண்டினவன் : மனிதர் வாழ்வின்
நெறிவகுக்க எண்ணியவன் : அறிவுப் பார்வை
ஆதிமுதல் துணையாக அமைந்த மேதை :
அவன்கண்ட பாரதத்தை அமைப்போம் வாரீ!

டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி (குலோத்துங்கன்)

டாக்டர் வா.செ.குழந்தைசாமி கருரை மாவட்டத்தில் வாங்கலாமபாளையம் என்ற சிற்றூரில் பிறந்தவர். இந்தியாவிலும், ஜெர்மனியிலும், அமெரிக்காவிலும் உயர்கல்வி பயின்றவர் நீர்வளத் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்.

நீர்வளத் துறைப் பேராசிரியர்; தமிழகத் தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநர்; மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்; UNESCO ஆலோசகர்; அண்ணா பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்; இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் போன்ற பொறுப்புகளை வகித்தவர்.

நீர்வளத் துறையில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ள இவரது கண்டுபிடிப்பு ஒன்று Kulandaiswamy Model என்ற பெயரில் அத்துறை இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. உலக அளவில் நீர்வளத் துறை அறிஞர்களால் மதிக்கப்படுபவா பல உயர்மட்டக் குழுக்களில் அங்கம் வகித்தவா

பல்கலைக்கழக மானியக் குழு (University Grants Commission), அனைத்திந்தியத்

தொழில்நுட்பக்கல்விக் கழகம் (All India Council for Technical Education), அனைத்திந்தியத் தொழில் பயிற்சிக்கல்விக் குழு, தமிழகத் திட்டக் குழுமம் போன்ற பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராக இருந்தவர். சர்வ தேசியத் தொலைநிலைக்கல்விக் கழகத்தில் ஆசியானின் துணைத் தலைவராகவும், காமன் வெலத் நாடுகளின் பல்கலைக் கழகக் குழுவின் (Association of Commonwealth Universities, London) தலைவராகவும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் குழுவின் (Association of Indian Universities) தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.

இவருக்கு இந்திரா காந்தி தேசிய ஒருமைப்பாடு விருதும் (1988), மைய வேளாண்மை வாரியத்தின் வைர விழாச் சிறப்பு விருதும் (1991), வழங்கப்பட்டன இந்தியப் பொறியியலாளர் நிறுவனம் The Institution of Engineers (India) இவரை இந்தியாவின் சிறந்த பொறியியல் வல்லுநாகளில் ஒருவராக 1991-இல் கொடுவித்தது.

இவர் ஆர்வம் காட்டும் மற்ற துறைகள் தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு ஆகியன. 'பொன்னி இதழ் இவரை 1948-இல் பாடித்தான் படம்பண்டியின் கீழ் அறிமுகப்படுத்தியது. 'குலோத்துங்கன்' என்ற புனை பெயரில் இவருடைய கல்வித்துறை ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய நூல்கள் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாட நூல்களாக இடம் பெற்றுள்ளன. இவக்கியப் படைப்புக்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1980-இல் D.Litt. பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. World Academy of Arts & Culture என்ற நிறுவனம், 1985-இல் அதன் ஏதென்ஸ் மாநாட்டில் கொல்வடாக்பார் பட்டம் (Litt.D) கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்தியது. 'அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் 1997-இல் D.Sc., பட்டம் கொடுத்துக் கொரவித்தது. மையப்பல்கலைக்கழகமான பாண்டிக்சேரி பல்கலைக்கழகம் 1997-இல் D.Litt., பட்டம் கொடுத்துக் கொரவித்தது. 'வாழும் வள்ளுவும்' என்ற நூலுக்கு, 1988-இல் 'சாகித்ய அகாடெமி' விருது வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் 1992-இல் இவருக்கு 'பத்ம பூர்ணி' விருது வழங்கினார்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் (Tamil Academy, Madras) தலைவராகவும், ஆசிய இயல் நிறுவனத்தின் (Institute of Asian Studies) துணைத் தலைவராகவும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (I.A.T.R.) துணைத் தலைவராகவும், தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி மன்றத்தின் உறுப்பினராகவும், அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் (AICTE) நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகவும், அகில இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகத்தின் இளங்கலைப் பட்டக் கல்விக் குழுவின் தலைவராகவும், இன்னும் பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராகவும் இருந்து வருகிறார்.

- பாரதி பதிப்பகம்

